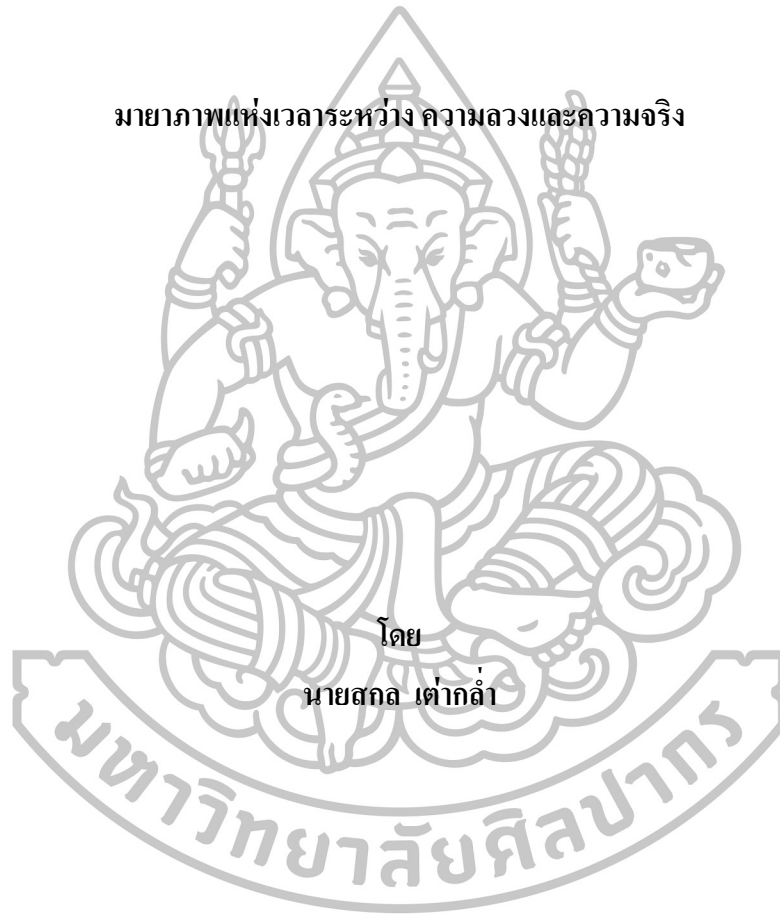

มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ILLUSION OF TRUTH AND UNTRUTH THROUGH TIME

**By
Mr. Sakon Taoklam**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ มายาภาพแห่งเวลา
ระหว่าง ความลวงและความจริง ” เสนอโดย นายสกล เต่ากล้า เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ทรงไชย บัวชุม

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบียดกลาง)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)

...../...../.....

กรรมการ

(ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ทรงไชย บัวชุม)

...../...../.....

56001217: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: จิตรกรรมแนวเหมือนจริง/เวลา/ความจริง/ความลวง

สกล เต่ากล้า: มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์: อ.ทรงไชย บัวชุม. 68 หน้า.

“มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง” ความจริง กล่าวถึง เรื่องของสัจจะ
ของเวลา อายุไข ความจริงแท้ ความเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตต่างๆหรือแม้กระทั่ง
วัตถุสิ่งของ ที่ไม่มีชีวิตก็ตาม ทั้งหมดทั้งหมดเหล่านี้ล้วนมีเวลาในตัวของมันทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งต่างๆ
เหล่านี้ล้วนมีเวลา มีวันสลายด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นเวลาในอดีต ปัจจุบัน หรือแม้แต่อนาคต จึง
เกิดเป็นเวลาของความลวง กล่าวคือ เป็นเวลาที่ซ้อนทับกันระหว่าง

1. สิ่งที่เกิดขึ้นผ่านมา (อดีต) ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ในอนาคต
2. สิ่งที่กำลังเกิด (ปัจจุบัน) มีผลพวงมาจากอดีตและส่งผลไปยังอนาคต
3. สิ่งที่ยังไม่เกิด (อนาคต) เกิดจากผลของอดีตและปัจจุบัน

ซึ่งเวลาต่างๆเหล่านี้ล้วนแฝงไปด้วยปรัชญาในการดำรงชีวิตของมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น
สืบเนื่องเชื่อมโยงกันโดยไม่รู้จบ

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

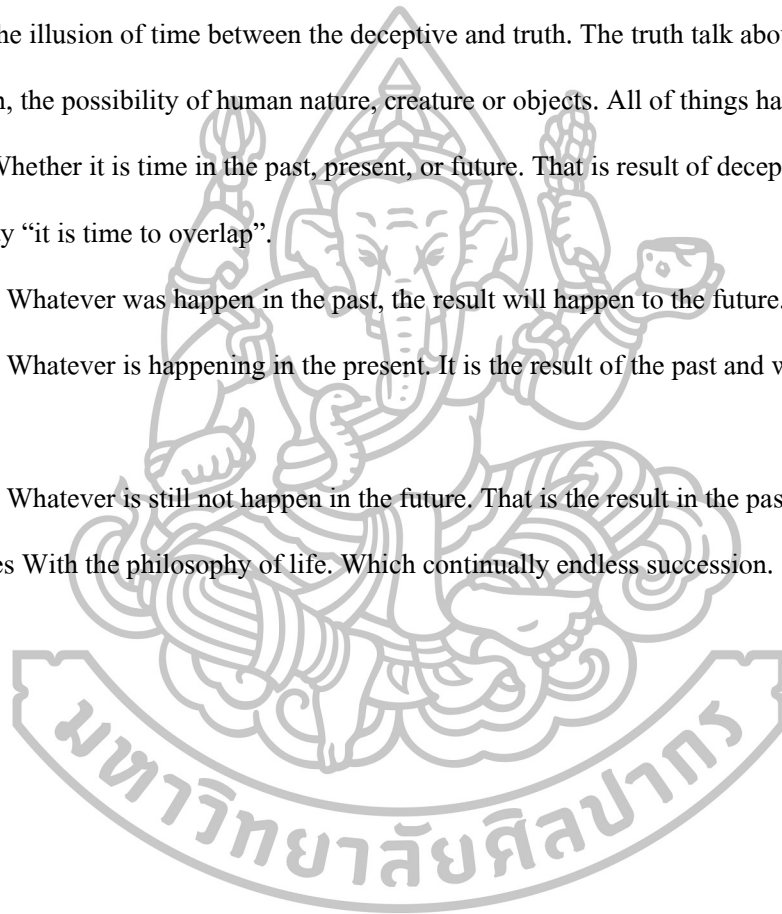
56001217: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: REALISTIC ART / TIME / TRUTH / UNTRUTH

SAKON TAOKLAM: ILLUSION OF TRUTH AND UNTRUTH THROUGH
TIME. THESIS ADVISOR: SONGCHAI BUACHUM. 68 pp.

The illusion of time between the deceptive and truth. The truth talk about the reality of time, life span, the possibility of human nature, creature or objects. All of things have time of themselves. Whether it is time in the past, present, or future. That is result of deceptive of time. Maybe can say “it is time to overlap”.

1. Whatever was happen in the past, the result will happen to the future.
 2. Whatever is happening in the present. It is the result of the past and will continue to the future.
 3. Whatever is still not happen in the future. That is the result in the past until now.
- All these times With the philosophy of life. Which continually endless succession.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตอุปถัมภ์มาแต่กำเนิด และญาติพี่น้องที่เป็นกำลังใจเกื้อหนุนช่วยเหลือ มอบแต่สิ่งที่ดีงามมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทรงไชย บัวชุม ที่มีความกรุณาให้คำปรึกษาช่วยเหลือแนะนำสิ่งที่เป็นความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ

คุณอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะภาควิชาจิตรกรรมที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อบรมแนะแนวทางการศึกษาให้ข้าพเจ้าตลอดมา เกิดเป็นงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีทุกประการ สามารถให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าทุกท่าน

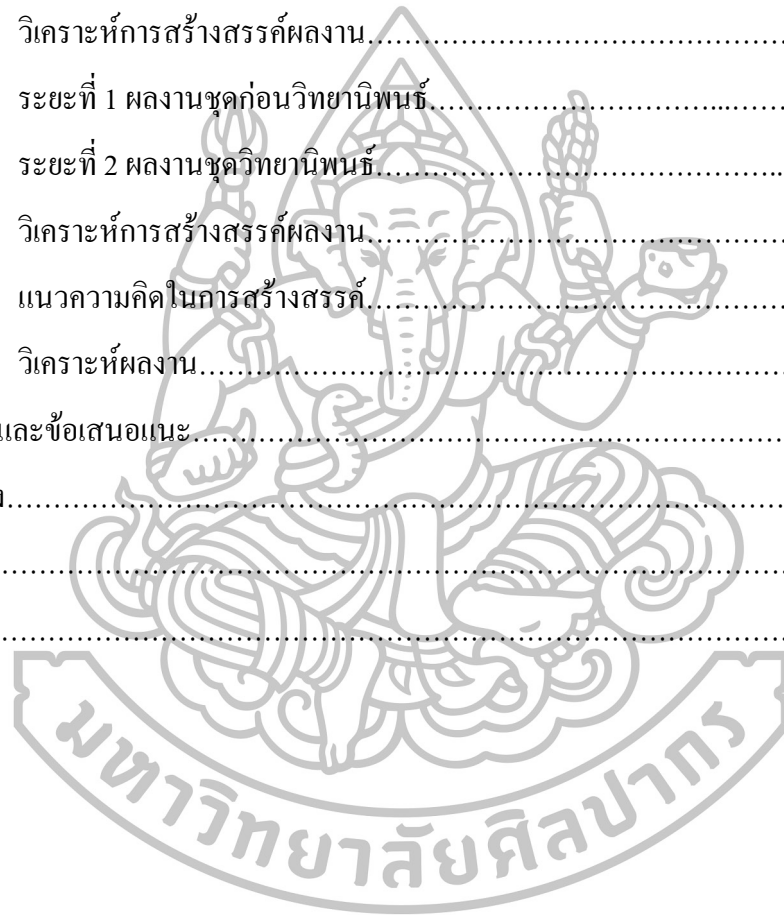
คุณงามความดีที่เกิดจากการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีทั้งหมดให้แก่บิดา มารดา ครอบครัวอันเป็นที่รัก ครูอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน และยังส่งผลซึ่งความสุขความเจริญตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	3
ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	3
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์.....	4
วิธีการสร้างสรรค์.....	5
แหล่งข้อมูลในการสร้างสรรค์.....	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	7
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	8
แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากพระพุทธศาสนา.....	13
แรงบันดาลใจและอิทธิพลทางจิตวิทยา.....	15
แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากปรัชญา.....	17
แนวคิดทางปรัชญา.....	18
แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากลัทธิทางศิลปะ.....	19
แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากคติความเชื่อไทย.....	23
3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์.....	26
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล.....	26
ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล และประมวลความคิดเพื่อหาภาพต้นแบบ.....	27

บทที่	หน้า
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม.....	28
ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์.....	32
การวิเคราะห์ผลงานในเชิงทัศนศิลป์.....	33
4 วิเคราะห์พัฒนาการและคลี่คลายผลงานวิทยานิพนธ์.....	34
วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน.....	34
ระยะที่ 1 ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์.....	34
ระยะที่ 2 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์.....	46
วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน.....	46
แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	47
วิเคราะห์ผลงาน.....	48
5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	60
รายการอ้างอิง.....	61
ภาคผนวก.....	62
ประวัติผู้วิจัย.....	65

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพที่แสดงถึงเวลาของการบันทึกภาพด้วยกระบวนการถ่ายภาพ.....	12
2	ภาพที่แสดงถึงเวลาของการบันทึกภาพด้วยกระบวนการทางจิตรกรรม.....	13
3	ภาพผลงานของ Chuck Close, Dali Lama.....	21
4	ภาพผลงานของ Fernand Khnopff, I lock my door upon myself, 1891.....	22
5	ภาพผลงานจิตรกรรมของ ครูคงแป๊ะ, มโหสถชาดก.....	24
6	ภาพผลงานจิตรกรรมของ ครูทองอยู่, เนมิราชชาดก.....	25
7	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	28
8	ภาพร่างต้นแบบรวมถึงการทำต้นแบบจริงเพื่อนำมาสร้างสรรค์.....	29
9	ภาพขั้นตอนการรองพื้นสีบนผ้าใบ.....	30
10	ภาพขั้นตอนการร่างภาพผลงานจริงบนผ้าใบ และการวางตำแหน่งสีบางตำแหน่ง...	30
11	ภาพขั้นตอนการลงสีโดยรวมในตัวผลงาน.....	31
12	ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดผลงาน.....	31
13	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	37
14	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	38
15	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	39
16	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	40
17	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	41
18	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	42
19	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	43
20	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	44
21	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9.....	45
22	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	52
23	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	53

ภาพที่		หน้า
24	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	54
25	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	55
26	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	56
27	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	57
28	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	58
29	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ปัจจุบันภาพถ่ายและการถ่ายภาพจะมีอิทธิพลสำหรับสังคมปัจจุบันมนุษย์เลือกใช้การบันทึกภาพในการจดจำสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว ประสบการณ์ สิ่งของ ช่วงอายุ ความงาม ความสุข ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มักจะปรากฏเพียงช่วงเวลาหนึ่ง มนุษย์จึงเลือกที่จะจดจำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ด้วยภาพถ่าย เพื่อสะดวกในการระลึกถึง ภาพถ่ายจึงเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ใช้บอกเล่าเรื่องราวของสิ่งต่างๆ ที่ถูกบันทึกเอาไว้ในตัวของมันเอง เป็นสื่อที่ทุกคนสามารถรับรู้และเข้าใจได้จากการใช้ประสาทสัมผัสทางการมองเห็น ภาพถ่ายจึงไม่ใช่สื่อที่ใช้บันทึกข้อมูลเพียงอย่างเดียว หากแต่ภาพถ่ายยังเป็นสื่อที่ใช้เพื่อให้ข้อมูล เพื่อบอกเล่าเรื่องราวในตัวของมันได้อย่างชัดเจน ในอีกช่วงเวลาหนึ่งด้วย

หากภาพถ่ายใช้ประสาทสัมผัสทางการมองเห็น ในการรับรู้ภาพ ภาพถ่ายอาจจะมีคุณสมบัติหรือคล้ายคลึงกับงานจิตรกรรม คือ งานจิตรกรรมแสดงความหมายความรู้สึกรู้สึกนึกคิดจากการถ่ายทอดเหมือนกันกับภาพถ่าย เพียงแต่วิธีการบันทึกเรื่องราวแตกต่างกัน ส่วนงานจิตรกรรมใช้การแสดงออกด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลง แก้ไขเพิ่มเติมความรู้สึกต่างๆ ลงไปได้มากกว่าภาพถ่าย

อย่างไรก็ตาม ทั้งภาพถ่ายและงานจิตรกรรมก็ยังสะท้อนให้เห็นเวลา 3 เวลาด้วยกัน ได้แก่ เวลาของวัตถุ เวลาของการแสดงออก และเวลาของภาพผลงาน ซึ่งทั้ง 3 เวลาเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในช่วงเวลาสร้างสรรค์ อีกทั้งภาพถ่ายต้นแบบและภาพที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ต่างร่วมยุคสมัยเดียวกัน แต่ระยะเวลาในการเขียนภาพและภาพถ่ายนั้น แตกต่างกันไป อันเป็นประเด็นสำคัญทางความคิดและนำไปสู่ลักษณะการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้านำเหตุและผลที่เป็นสาระดังกล่าวเหล่านั้นมาคิดถ้อยแถลง สร้างเป็นเนื้อหาสำคัญในการสร้างสรรค์ทางศิลปะ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะสะท้อนทัศนคติ มุมมองส่วนตัว ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีต่อภาวะ อันเกิดจากความรัก ความหวัง ความกลัว และจิตใจของมนุษย์ที่มีความไม่รู้ เป็นตัวปิดกั้นความเจริญ โดยยึดหลักแห่งตัวตนและตระหนักถึงความเป็นสังขาร เป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษา ร่วมกับวิเคราะห์ประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีแง่มุมต่างๆ ถูกเก็บบันทึกอยู่ในรูปแบบของความทรงจำ

เมื่อนำมาพิจารณา ล้วนแล้วแต่มีความหมาย ความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ ฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสื่อกลางของการสร้างสรรค์ผลงาน ได้สังเกตเห็นเหตุปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างกันจึงนำมาแยกแยะสาระ กำหนดสร้างเนื้อหา ความคิด รูปแบบ โดยอาศัยทัศนธาตุทางศิลปะเป็นภาษาในการสื่อความหมาย ความรู้สึกให้เห็นถึงเรื่องราวร่วมกันได้ และการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เข้ามาเป็นส่วนช่วยทำให้ผลงานมีความเป็นรูปธรรม ที่แสดงลักษณะอย่างเป็นเอกภาพ มีคุณค่าเชิงสร้างสรรค์ทางศิลปะ

หากจะกล่าวลึกเข้าไปในผลงานถึงความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ อาจจะจำแนกได้ดังนี้

1. เพื่อนำเสนอแง่มุม คิดหาความหมายของรูปถ่ายนั้นๆ นำมาตีความ และนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานในรูปแบบของตนเอง ออกมาเผยแพร่ให้คนอื่นได้รับรู้
2. เพื่อมุ่งนำเสนอรูปแบบผลงานที่ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรมแบบภาพลอยตาที่สื่อให้เกิดมุมมองและความรู้สึก มีความน่าสนใจมาเผยแพร่ให้คนอื่นได้รับรู้
3. เพื่อแสดงถึงการใช้ภาวะของภาพถ่ายที่สามารถนำมาจัดการได้อย่างหลายรูปแบบ แล้วนำมาเป็นตัวรับใช้ต่องานจิตรกรรม เพื่อนำมาสร้างสรรค์ให้เกิดความหมายใหม่

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสังเกตภาวะต่างๆของชีวิต ความเป็นอยู่ ความเป็นจริง ความเป็นไป ทบถวนนึกย้อนประสบการณ์ทั้งชัดเจนและเลือนราง การรับรู้สิ่งต่างๆ ที่รายรอบตัวภายใต้กลไกแห่งสัจจะธรรม ที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงทำให้เล็งเห็นชัดถึงความไม่แน่นอนของปัญหา แม้แต่ความทุกข์ ปะปน แทรกซึม อยู่ตลอดในการดำรงชีวิตปัจจุบัน อาจเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งในหนึ่งวัน มักอยู่ในรูปแบบของความคิดจากบทบาทภาระหน้าที่การงาน การดำรงชีพ เป็นภาวะความทุกข์ จากความปรารถนา วิตกกังวล ในจิตใจที่มีให้พิจารณาแสดงถึงการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป หมุนเวียน เปลี่ยนแปลงเข้ามาตลอดเวลาจนเป็นความคุ้นชิน

จากทัศนคติที่มองชีวิตด้วยความเข้าใจตามความเป็นจริง มีผลต่อทัศนะในการสร้างสรรค์แสดงออกทางศิลปะ ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติกับบริบทแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงในชีวิต ปัจจุบันผานเข้ากับจินตนาการที่มีต่อเหตุการณ์นั้นๆ และยังกำหนดทิศทางของเนื้อหา เลือกใช้ สัญลักษณ์สื่อความหมายในการสร้างสรรค์ เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม สร้างความรู้ความเข้าใจถึงการแสดงออกของข้าพเจ้า สามารถเทียบเคียงกับประสบการณ์ของบุคคลทั่วไปในสังคมได้

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ากำหนดรูปแบบของผลงานในการสร้างสรรค์ให้ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรม การนำข้อมูลที่ได้รับจากสื่อในรูปแบบต่างๆ มาวิเคราะห์ ถิ่นกรองแล้วหาวิธีนำเสนอผ่านขอบเขตของการสร้างสรรค์ดังนี้ คือ

เนื้อหา ความจริงและความหลง(จินตนาการ) คือมูลเหตุปัจจัยสำคัญของระบบความคิด เป็นแรงบันดาลใจแห่งการสร้างสรรค์ ต้องการสะท้อนแง่มุม ประสบการณ์ชีวิต ตามทัศนคติส่วนตัวออกมาเป็นผลงานทางศิลปะ อุปมาเทียบถึงจิตถูกครอบงำอยู่ภายใต้ภาวะความปรารถนา ความรัก ความกลัว เสรีเสียใจ เกิดเป็นปัญหาทำให้ทุกข์ แนวทางพุทธธรรมคำสอน สร้างรากฐานหนทางแห่งสติ สามารถพิจารณาปัญหาด้วยปัญญา เป็นกุญแจสำคัญ ทำให้รู้เห็นถูกต้องตามความเป็นจริง สร้างคุณภาพขึ้นภายในจิตใจ

รูปแบบ เลือกสื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมแบบเหมือนจริง มีเนื้อหาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อปรัชญาและสัจจะธรรมของชีวิต เป็นการก่อรูปรวมตัวกันของจินตนาการอย่างมี

ขอบเขต เหตุผล โลกทัศน์ในงานจิตรกรรมที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาได้อ้างอิงจากคติ ปรัชญา จิตวิทยา หลักความจริงของวัตถุสัญลักษณ์ภายนอกทั่วไปรอบตัว ผูกโยงกับเนื้อหาเรื่องราวหลัก สื่อความนัย รวมถึง ผสานอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวออกมาทำให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรม

สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ต่างๆถูกใช้ประกอบกัน เป็นเสมือนตัวต่อทางความคิดเพื่อให้ตรงตามเจตนาสอดคล้องกับเนื้อหา สัญลักษณ์บางส่วน สื่อความหมายโดยตรงไปตรงมา สอดคล้องบิดเบือนขัดแย้ง ไปจากความหมายเดิมหรือเปลี่ยนแปลงกลายสภาพเป็นไปตามเป้าประสงค์ เพื่อก่อเกิดผลทางปริศนา กระตุ้นให้เกิดการตีความเชิงสัญลักษณ์ ที่กำหนดสร้างไว้ภายในผลงานจิตรกรรม ซึ่งทำให้เกิดการขบคิดที่สอดรับกับจินตนาการ

เทคนิควิธีการ ใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยมีต้นแบบที่สร้างโดยเทคนิคการปะติด การซ้อนทับของรูปถ่าย หรือบางครั้งอาจใช้วัตถุจริงผสมผสานเข้าไปด้วยตามจินตนาการที่มีต่อภาพต้นแบบนั้นๆ จินตนาการของการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ทางเทคนิคด้วยความเหมาะสม ซึ่งวัตถุ สัญลักษณ์ภายในภาพจิตรกรรมบางผลงานทำให้เกิดการลวงตา สาระของการเขียนวัตถุที่มุ่งสู่การแทนความหมายนั้นจำเป็นต้องมีผลทางเทคนิค การแสวงหาความเป็นธรรมชาติของวัตถุจำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการที่เหมาะสมเข้ามารองรับเพื่อส่งผลตามความต้องการมากที่สุด

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าแบ่งได้ดังนี้

1. การสำรวจตรวจสอบเจตนาความต้องการขั้นเบื้องต้น นับว่ามีความจำเป็นมาก เพราะเป็นเพียงมโนภาพ จินตนาการ ความคิด ความทรงจำ อาจเป็นประสบการณ์ของชีวิตในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เกิดขึ้นมาสม่าเสมอเป็นจุดสังเกต ก่อกำเนิดของแรงบันดาลใจ ที่เป็นข้อมูลเบื้องต้น นามธรรมทางความคิด

2. นำความรู้สึกนึกคิดที่เป็นนามธรรม ทั้งที่สำนึกรู้ได้และไร้สำนึก (ความคิดดิบ) มาถักนกรองด้วยเหตุผล แยกแยะสาระ ตรวจสอบด้วยองค์ความรู้จากทฤษฎีในด้านที่เราสนใจ และใช้ความรู้จากสิ่งที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุน

3. ความคิดจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นรูปธรรมได้ก็จากการทดลองทำต้นแบบในหลายๆลักษณะ ตอบสนองจินตนาการและเจตนาเบื้องต้น พัฒนางค์ประกอบทางศิลปะ หารูปแบบที่ลงตัว มีความเหมาะสม เทียบเคียงได้ก่อนการสร้างผลงานจริง

4. เตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นต้นแบบในการทำงานสร้างสรรค์ ภาพถ่ายบุคคล วัตถุ สัญลักษณ์ต่างๆ นามาคิด วิเคราะห์ อาจใช้ข้อมูลที่เป็นภาพถ่ายเป็นหลักแล้วนำภาพหรือวัตถุอื่น ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกันตามเนื้อหาเรื่องราวที่กำหนดหรือตามความเหมาะสมของเทคนิคนั้นๆ และเมื่อได้ต้นแบบที่สร้างขึ้นมานำกล้องมาบันทึกต้นแบบนั้นอีกครั้ง เพื่อสะดวกในการสร้างสรรค์ต่อไป

5. เตรียมอุปกรณ์สร้างงานจิตรกรรม เช่น เฟรม ผ้าใบ สีน้ำมัน จานสี แปรงทาสี พู่กัน ฟองน้ำ ฯลฯ และปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

6. การสร้างสรรค์ผลงานจริงนั้นเป็นการขยายผลพัฒนาปรับปรุงมาจากต้นแบบ ที่มีมาก่อนไปสู่เป้าหมายคือ ตัวผลงานจิตรกรรมอาจจะต้องยึด เคารพต้นแบบเป็นหลัก ทั้งในเรื่องของสัญลักษณ์ สี สัน น้าหนัก ขนาดรูปทรง เพราะต้นแบบที่สร้างขึ้นมามีส่วนตอบโจทย์ทางความรู้สึกทางเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการไว้หมดแล้ว เวลาปฏิบัติงานจริงจึงไม่จำเป็นต้องไปลดทอนหรือเพิ่มเติมต้นแบบให้ผิดเพี้ยนความรู้สึกไปจากเดิม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น โครงสร้างทางความคิดเป็นเป้าหมายแรกของการสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด

วิธีการสร้างสรรค์

1. คิดหาประเด็นที่สนใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์
2. วิเคราะห์ที่มา แรงบันดาลใจ แนวความคิด ต่อความรู้สึกสนใจส่วนตัว เพื่อนำมาทำการศึกษาค้นคว้า ทั้งความคิด รูปแบบ เนื้อหา ลดความผิดพลาดให้น้อยลง ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องสำหรับการอ้างอิง
3. ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมต่างๆ (ภาวะวิสัย) ทั้งบุคคลจริง วัตถุจริง บริบทรอบข้าง สิ่งที่พบเห็น สัมผัสได้โดยทั่วไปที่เป็นตัวกระตุ้นผัสสะ การรับรู้ทางอารมณ์ เกิดความรู้สึก จะส่งผลกับจินตนาการในการสร้างสรรค์

4. ข้อมูลที่เป็นนามธรรม (อวัสัย) เป็นการสังเกตภาวะภายในตนเอง ทั้งอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ภายในจิตใจของตน ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะภายนอก จำเป็นต้องมีการ พิจารณา แยกแยะ คิดทบทวน ด้วยทฤษฎี หลักการที่เป็นที่ยอมรับได้ เพื่อเป็นเหตุผลมารองรับ การ เลือกลักษณะมาแทนความหมาย ใช้สำหรับการสร้างสรรค์ให้เหมาะสมตามความต้องการ

5. การสร้างภาพร่างทางความคิดเบื้องต้นจำเป็นต้องมีจำนวนหลายชิ้น เพื่อเลือกนำมา พัฒนา ลดเพิ่มเติม โดยเป็นกลไกอัตโนมัติที่สัมพันธ์สอดคล้องกับความคิด เจตนา ตลอดจนเพื่อเกิด ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ลงตัว ข้อมูลที่กล่าวมาเบื้องต้นเป็นตัวชี้วัด ความคุมไม่ให้เกิดการกระจัดกระจาย จนหลงประเด็นทางความคิด เป็นการจรรยาบรรณการเลือกสรร ใช้สัญลักษณ์อย่างเหมาะสมลงตัว เกิดขึ้นโดยธรรมชาติวิสัยก่อนการปฏิบัติผลงานจริงต่อไป

6. กำหนดวางแผนงานจริงทั้งขนาด สัดส่วนของเฟรมภาพที่ต้องการ นำมาซึ่งด้วยผ้า แล้วจึงร่างภาพลงบนผ้าใบ กำหนดโทนสี รูปทรงขึ้นเบื้องต้น

7. ใช้สีน้ำมันระบายไปตามกระบวนการทางจิตรกรรมที่กำหนดไว้ ทับซ้อนหรือเน้น ส่วนสำคัญต่างๆ ของภาพ ปรับแต่งให้สมบูรณ์ตามข้อมูล (ต้นแบบ) เพิ่มเติมส่วนของรายละเอียด สาระที่ต้องการตรงตามจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

แหล่งข้อมูลในการสร้างสรรค์

แหล่งข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม บันทึกเรื่องราวจากเรื่องที่สนใจด้วยประสบการณ์เห็นรับรู้ จากสื่อชนิดต่างๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน

2. ข้อมูลเชิงวิชาการ ศึกษาจากเอกสารอ้างอิงต่างๆ เพื่อเน้นย้ำถึงที่มาที่ไปทั้งใน ความหมายของสัญลักษณ์และความหมายของเนื้อหาจากภาพปรากฏ เพื่อใช้เป็นเหตุผลที่ไม่เป็น เพียงแต่อารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อผลลัพธ์ที่แสดงประสิทธิภาพสูงสุดจึงจำเป็นที่ จะต้องมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาข้างต้น มาทบทวนเกี่ยวกับความรู้สึกขณะเดียวกันก็ ตั้งคำถาม ไตร่ตรองไปกับข้อมูลที่ได้ศึกษามา

2. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน ค้นหาหรือถ่ายภาพที่มีเนื้อหา สาระ ตรงตามที่จะนำเสนอและค้นหาสัญลักษณ์บางอย่างซึ่งเป็นวัตถุหรือวัสดุ นำมาประกอบร้อยเรียงกันด้วย วิธีการปะติด ต่อ ช้อน ทับ ฯลฯ เพื่อให้เกิดเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการแล้วถ่ายภาพนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์

3. วิเคราะห์ อารมณ์ ความรู้สึก และเนื้อหาของผลงานให้เป็นไปตามความรู้สึกที่ตั้งใจนำเสนอ แก้ไข เพิ่มเติม คิดและทำไปในขณะที่อยู่กับการปฏิบัติงาน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์สร้างงานจิตรกรรม เช่น สีน้ำมัน จานสี พู่กัน ฝ่าใบ เฟรม ฟองน้ำ ฯลฯ
2. อุปกรณ์บันทึกข้อมูล กล้องถ่ายรูป

บทที่ 2

ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นภาษาทางความคิด ที่ถ่ายทอดร้อยเรียงกันด้วยทัศนธาตุทางศิลปะ จนก่อให้เกิด ความงาม ความรู้สึก เกิดจากการกลั่นกรองตกลึกทางความคิดเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องมี ล้ำเนื้รู้เสมอ ศิลปะถึงจะเป็นผลผลิตทางปัญญาที่ดิ้งาม การสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้าต้องการ แสดงให้เห็นถึงสาระความเป็นจริง “สัจจะ” โดยอาศัยการตีความผ่านวัตถุ “เรื่อง” และมีบุคลิกทาง ภาษากาย ภาพบุคคลในผลงานเป็นตัวขับเคลื่อนออกมาตามความคิดที่ถูกไตร่ตรองแล้ว การแทน สัญลักษณ์ (Displacement) ที่ให้ความหมาย¹ เป็นเสมือนชนวนเหตุทางการเห็นที่ก่อให้เกิด ปรัชญาการตีความทางความรู้สึก ความคิด ตลอดจนการตีความหมายส่วนประกอบของผลงาน มุ่งหวังจะ เป็นการสื่อสารร่วมกันกับผู้ดู เพื่อ ไปสู่เป้าประสงค์ที่แท้จริงของการสร้างสรรค์ ข้อมูลที่นำมา สนับสนุนการสร้างสรรค์นั้นความีความจำเป็นและสำคัญที่จะช่วยขยายความรู้ ความเข้าใจของผู้ สร้างสรรค์แสดงถึงความจริงใจและสัมพันธ์ภาพที่ประกอบกันในการสร้างสรรค์ทางศิลปะ

จากการที่ได้สร้างสรรค์ผลงาน “มายาภาพแห่งเวลา ระหว่างความหลงและความจริง” ข้าพเจ้าได้รับและรวบรวมข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์มาพอสมควร แต่ที่สำคัญจะ เป็นการค้นหาตรวจสอบ ตัวตนภายในที่เผยออกมา ผลจากการกระทบ สัมผัสกับสิ่งต่างๆภายนอก (Inside to Outside) ประสบการณ์การชีวิตที่ได้รับรู้ถึงเรื่องราวต่างๆมากมาย รวมถึงเรื่องที่น่าสนใจ สร้างสรรค์เป็นผลงาน ซึ่งล้วนเป็นการดำรงชีวิตโดยทั่วไปของคนในสังคม จัดเป็นข้อมูล ประสบการณ์แบบทางโลก และอีกแง่มุมหนึ่งกับการได้รับรู้และสัมผัสกับหลัก พุทธธรรมคำสอน ของพระพุทธศาสนาจาก ครู อาจารย์ จัดเป็นข้อมูลประสบการณ์แบบทางธรรม อันเป็นมูลเหตุ ก่อให้เกิดความคิด ทัศนคติ ที่มีต่อสองสิ่งที่กล่าวมา ว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไรของ กาย

¹ ยศ สันตสมบัติ, **ฟรอยด์และพัฒนนาการของจิตวิเคราะห์** (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532), 118.

และจิต ตลอดจนจิตจะปราศจาก “กิเลส” (Impurities) แปลว่า สิ่งที่ทำให้จิตเศร้าหมอง² และมีคุณลักษณะเกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรที่เป็นสาเหตุของความทุกข์ หลุดพ้นจากความทุกข์ได้อย่างไร เพราะเหตุของงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ มีจุดเริ่มต้นที่ความทุกข์ ที่เป็นความจริงแท้ที่นั่นเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าและบุคคลรอบข้าง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องราวที่เป็นสัจธรรมทั้งสิ้น ซึ่งหนทางเยียวยาและคำตอบหลายสิ่งหลายอย่างนั้นก็มิอยู่ในปรัชญาศาสนาพุทธ

หากจะกล่าวถึง “ความจริงและความลวง” ที่เกิดขึ้นอยู่ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น อาจสามารถกล่าวได้ดังนี้

รูปธรรม สัจจะ หรือความจริง แบ่งเป็นระดับดังนี้ สมมติสัจจะ ความจริงโดยสมมติ (ความจริงโดยโวหารหรือสำนวนพูด) คือ จริงตามมติร่วมกันตามที่ยอมรับตกลงกันไว้ในชีวิตประจำวัน (Conventional truth) เช่นคน ตั้ว คนดี คนชั่ว โตะ หนึ่งสี่ เป็นต้น

ปรมาตตสัจจะ ความจริง โดยปรมาตต คือความจริงตามความหมายสูงสุด ตามความหมายแท้ ตามสภาวะที่พอจะกล่าวถึงได้ (Ultimate truth) ความรู้ความเท่าทัน ตามความจริงตามที่มันเป็น เพื่อประโยชน์สูงสุดของการหยั่งรู้สัจธรรม³

นามธรรม หรือความลวง คือความคิด ความเห็น ข้อความที่อ้างถึงปรากฏการณ์ที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์หนึ่งหนึ่ง ที่ออกมาเป็นรูปธรรม ความลวงคือกระบวนการคิดที่ไม่ได้ก่อเกิดจากตัวตนของวัตถุจริงและไม่มีรูปร่าง ความลวงเกิดมาจากความคิดและอารมณ์ในการสร้าง เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ ซึ่งในรูปแบบนามธรรมในบางครั้งใช้ในการกล่าวถึง เหตุการณ์ต่างๆ ที่ยกขึ้นมาในบางกรณี เหตุการณ์จริงที่เป็นรูปธรรมยากต่อการพูด หรือยากต่อการเข้าใจ โดยการกล่าวถึงในทางนามธรรมนั้นจะต้องมีการกล่าวโดยให้เข้าใจกันทั้งสองฝ่าย จากทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร⁴

ดังนั้น ความแตกต่างของความจริงและความลวงคือ สิ่งที่เป็นรูปร่าง ตรงข้ามกับ ความลวง คือสิ่งที่เห็นด้วยความคิด

² แสงจันทร์งาม, พุทธศาสนาวិทยา (กรุงเทพมหานคร: สร้างสรรค์บุคส์, 2544), 108.

³ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุต โด), พุทธธรรม ฉบับเฉลิม (กรุงเทพมหานคร: ชรรณสภา, 2545), 40-41.

⁴ OKnation, ความแตกต่างระหว่างรูปธรรมและนามธรรม, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/833200A11>

แต่หากจะกล่าวถึงการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้นั้นเกิดจากการหลอมรวมระหว่างความจริงและความหลงเข้าด้วยกัน และเมื่อสกัดแก่นย้อนกลับออกมาก็ยากยิ่งที่จะทำให้รู้ว่าผลงานที่เกิดขึ้นตรงไหนใช้ความจริงและตรงไหนใช้ความหลง อันเพราะงานศิลปะเมื่อถูกหล่อหลอมขึ้นเป็นผลงานแล้วจะจำแนกออกจากกันไม่ได้ เช่นเดียวกับผู้เสพในขณะที่จะเสพผลงานนั้น ย่อมยากและเป็นไปไม่ได้ที่จะระบุได้ว่าอารมณ์ไหนคือความจริง และอารมณ์ไหนคือความหลง ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกทั้งหมดทั้งมวลที่ผู้เสพผลงานได้รับมานั้น เกิดจากการหลอมรวมเวลาทั้ง 3 เวลาเข้าด้วยกัน อาจจะวิเคราะห์เวลาทั้ง 3 เวลาได้ดังนี้

เวลาของวัตถุ

วัตถุดิบของหรือสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรานั้นล้วนมีเวลาในตัวของมัน ทุกสิ่งอย่างที่หยิบนำมาเป็นต้นแบบถูกจัดการด้วยกระบวนการทางความคิดเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ แล้วถ่ายภาพเพื่อหยุดเวลาของวัตถุนั้นๆ นั่นหมายถึงว่า เวลาของวัตถุที่เลือกนำมาใช้ได้ถูกหยุดลง

เวลาของการแสดงออก

การแสดงออกหรือการสร้างสรรค์งานศิลปะ มีกระบวนการหรือขั้นตอนตามลำดับ โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ หรือสัมผัสกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม นำมาสู่การสร้างประสบการณ์ หรือความชำนาญแล้วจึงเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานศิลปะที่แปลกใหม่ต่อไป ซึ่งมีขั้นตอนในขั้นรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ (Perception)

การรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์ใช้ประสาทสัมผัสด้านต่างๆ รับรู้และชื่นชมในธรรมชาติและสภาพแวดล้อมรอบตัว ได้แก่การสัมผัสสรอบรู้ด้วยประสาทตาในการมองเห็นความงามของธรรมชาติ และการสัมผัสด้วยประสาทหู ในการยินเสียงจากธรรมชาติ หรือจากเทคโนโลยีสมัยใหม่

2. ประสบการณ์ (Experience)

ประสบการณ์ หมายถึง การที่มนุษย์ผ่านภาวะการรับรู้ ได้เห็น ได้ฟัง และได้ปฏิบัติด้วยตนเองมาแล้วบ่อยครั้งจนสะสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ

3. จินตนาการ (Imagination)

จินตนาการ หมายถึง การคิดสร้างภาพในจิตใจก่อนที่จะสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยมีพื้นฐานมาจากการได้สัมผัสรับรู้ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม จนเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ สะสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ ขยายผลเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะด้วยการจินตนาการ มิใช่เป็นการถ่ายทอดจากประสบการณ์และจากสิ่งที่ตามองเห็นเท่านั้น แต่เป็นการแสดงออกจากภายในสู่ภายนอก สะท้อนความคิดสร้างสรรค์อิสระและหลากหลาย

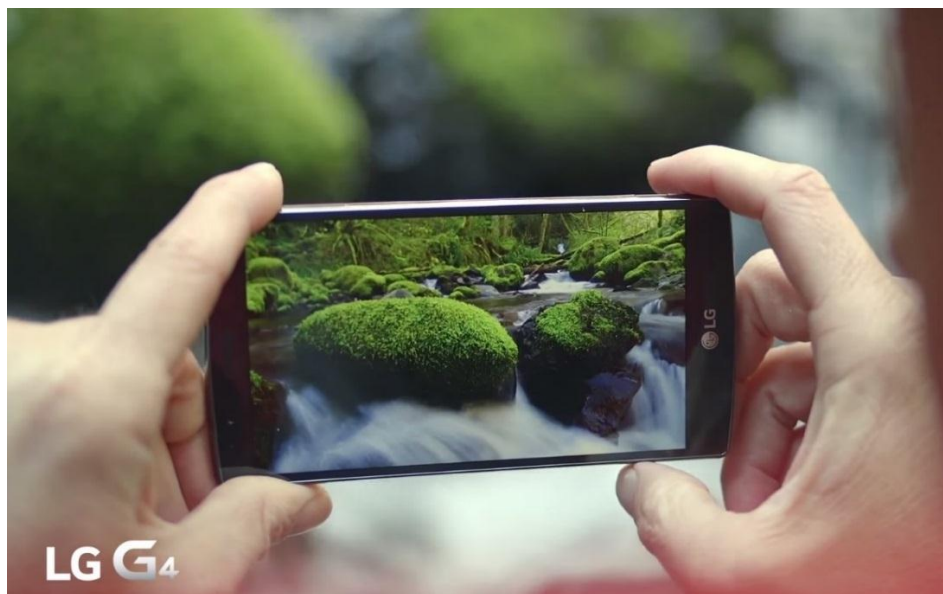
เวลาของภาพผลงาน

ภาพผลงานที่ถูกการสร้างสรรค์ขึ้น ทั้งต้นแบบที่ได้มาจากเทคนิคกระบวนการถ่ายภาพและเทคนิคกระบวนการของงานจิตรกรรมนั้น ถึงแม้ขั้นตอนของการที่จะได้ภาพสำเร็จมานั้นจะคล้ายคลึงกัน แต่เวลาของการเริ่มสร้างภาพไปจนถึงขั้นตอนที่จะได้ภาพผลงานนั้นมาย่อมแตกต่างกัน

กล่าวคือ ทั้งภาพถ่ายและงานจิตรกรรม ล้วนผ่านกระบวนการ ขั้นตอนต่างๆมากมายที่คล้ายคลึงกันที่กว่าจะได้ภาพผลงานออกมา แต่แตกต่างกันตรงระยะเวลาในการสร้างภาพผลงานออกมาเท่านั้นนอกจากเวลาทั้ง 3 เวลานี้แล้วเราอาจสามารถกล่าวถึงเวลาในภาพถ่ายและเวลาในงานจิตรกรรมได้ดังนี้

เวลาที่ปรากฏในภาพถ่าย

การเลือกถ่ายทอดภาพถ่าย ความสำคัญอยู่ที่การกดชัตเตอร์จากมุมมองหนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อบันทึกสิ่งที่ปรากฏอยู่จริง ถ่ายทอดผ่านมุมใดมุมหนึ่ง และเลือกจับภาพที่เห็นถ่ายทอดออกมาบนกระดาษสารไวแสง ภาพที่ได้เกิดจากมุมมองที่ผ่านสายตามนุษย์และมนุษย์เลือกที่จะบันทึกภาพนั้นเอาไว้เป็นภาพของช่วงเวลาอดีตที่ไม่สามารถย้อนกลับคืนมาได้ ระยะเวลาของเวลาจริงในอดีตเริ่มต้นจากช่วงขณะที่เรากดบันทึกภาพ จนถึงปัจจุบันที่เรายังชมภาพนี้และเวลาที่จะดำเนินต่อไปตราบเท่าที่ภาพนั้นยังมีปรากฏอยู่ กล่าวคือ ภาพถ่ายจึงมี 2 บทบาท ได้แก่ บทบาทในการบรรยายลักษณะภาพและบทบาทในการชี้แนะ ซึ่งกระตุ้นให้เราเกิดจินตนาการแตกต่างกันไป

ภาพที่ 1 ภาพที่แสดงถึงเวลาของการบันทึกภาพด้วยกระบวนการถ่ายภาพ
ที่มา: Flashfly, เทคนิคถ่ายภาพ, เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.flashfly.net>

เวลาที่ปรากฏในงานจิตรกรรม

ภาพถ่ายและงานจิตรกรรมเป็นภาพสะท้อนความจริงที่เกิดก่อนหน้า ภาพทั้ง 2 ประเภทจัดเป็น “ความจริงในรูปแบบใหม่” ที่นำเสนอมากกว่าแค่ความจริงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการสื่ออารมณ์ของศิลปินผ่านอุปกรณ์ที่ใช้ซึ่งเป็นการส่งผ่านข้อความทั้งเป็นรูปธรรมและนามธรรม

นอกจากนี้ภาพทั้ง 2 ยังทำให้เราเข้าใจ โลกทั้งภายนอกและภายในใจมนุษย์ได้กระจ่างขึ้น อีกทั้งภาพผลงานยังสะท้อนยุคสมัยได้อีกด้วย⁵

ดังนั้นความหมาย ความรู้สึก ความคิดต่างๆ ที่แฝงอยู่ในภาพถ่ายแต่ละภาพ ถึงแม้จะมีความหมายคล้าย สอดคล้องกัน หรือแตกต่างกัน แต่ในภาพถ่ายนั้นๆ ก็ยังคงความหมายความรู้สึกในตัวของมันเองจึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่จะนำความรู้สึกที่มีต่อภาพถ่ายนั้นๆ ซึ่งอาจจะมีเหมือน คล้ายคลึงกัน ขัดแย้งกัน แตกต่างกัน นำมาสร้างเป็นต้นแบบด้วยการรวมภาพ ประกอบภาพ

⁵Thaiware, กาลเวลา, เข้าถึงเมื่อ 5 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiware.com>

เพื่อเน้นย้ำ ขยายความรู้สึกลึ้นๆ หรือเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ในการแสดงออกที่อาจจะมีความชัดเจนมากขึ้น หรือแสดงความขัดแย้งกันเลยให้นำมาซึ่งการตอบสนองต่อความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ แล้วนำเสนอด้วยกระบวนการสร้างสรรค์แบบงานจิตรกรรม 2 มิติ แบบเหมือนจริง

ภาพที่ 2 ภาพที่แสดงถึงเวลาของการบันทึกภาพด้วยกระบวนการทางจิตรกรรม
ที่มา: Illusions Point, **Painter-Painting**, เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.Illusionspoint.com>

แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากพุทธศาสนา

แท้จริงแล้ว โลกใบนี้มีความจริงอีกมากมายที่คนเรายังไม่สามารถรู้เห็น เข้าใจได้ตามความเป็นจริง มีนักคิด นักปราชญ์ นักวิทยาศาสตร์ พยายามค้นหาคำตอบมากมายที่เกี่ยวกับชีวิต เรา รู้จักตัวตน จิตใจของเรามากน้อยเพียงใด ซึ่งมักถูกปิดบังอำพรางอยู่ด้วยอำนาจของกิเลส ตัณหา ซึ่งหากว่าเราเพียงแต่ใช้ตามเปลือกมองแต่ไม่ใช่ใจของเราในการรู้เห็น เราก็คงยังเกิดความสงสัยและห่างไกลจาก คำตอบ หรือเข้าใจภาวะการณ์ต่างๆ ได้ตามความเป็นจริงของมัน คนเราเกิดมามีร่างกาย “ขั้น 5” ในทางพุทธศาสนาหมายถึง ร่างกายของเราที่แยกออกเป็นส่วนๆ ตามสภาพได้ 5 ส่วน คือ

ความจริงนี้สามารถสัมผัสและพิสูจน์แล้วทำให้เกิดความเข้าใจเห็นสภาวะที่เกิดขึ้นกับตัวตนของเรา ทั้ง ภาวะภายนอก ภาวะภายใน ได้ตามความเป็นจริง

กฎแห่งไตรลักษณ์ หรือ สามัญลักษณ์ 3 ประการกล่าวคือ ความเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

1. อนิจจัง แปลว่า ไม่เที่ยง มีความหมายว่า สิ่งทั้งหลายมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไปไม่มีความคงที่ตายตัว

2. ทุกขัง แปลว่า เป็นทุกข์ มีความหมายว่า สิ่งทั้งปวงมีลักษณะที่เป็นทุกข์ มองดูแล้ว น่าสังเวชใจ นำให้เกิด ความทุกข์ใจแก่ผู้มี ความเห็นอย่างแจ่มแจ้งในสิ่งนั้นๆ

3. อนัตตา แปลว่า ไม่ใช่ตัวตน หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีความหมายแห่ง ความเป็นตัวเป็นตน ไม่มีลักษณะอันใดที่จะทำให้เราถือได้ว่าเป็นของเรา หากเราเห็นอย่างแจ่ม แจ้ง ชัดเจน ถูกต้อง ความไม่มีตัวตน จะเกิดขึ้นมาเองในสิ่งทั้งปวง แต่ที่เราหลงไปเห็นว่าเป็นตัว เป็นตนนั้น เพราะความไม่รู้อย่างถูกต้องนั่นเอง⁸

แรงบันดาลใจและอิทธิพลทางจิตวิทยา

จากการศึกษาจิตในทางจิตวิเคราะห์ ข้าพเจ้าเล็งเห็นความสำคัญว่าจิตไร้สำนึก (Unconscious) เป็นส่วนสำคัญที่ให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ ของข้าพเจ้าที่สามารถช่วยอธิบายถึง ความหมายเหตุผลบางประการของการเลือกสัญลักษณ์แทนความหมาย ที่ปรากฏในผลงาน จิตรกรรมอันเป็นประโยชน์ช่วยขยายความเข้าใจกับส่วนต่างๆ ที่ประกอบรวมขึ้นมา และแรงบันดาลใจแห่งการสร้างสรรค์มีที่มาจากสิ่งใด

คนเราอาจเก็บความทรงจำไว้ในจิตไร้สำนึก และความทรงจำนั้นย่อมมีผลกระทบต่อ ชีวิตของคนผู้นั้นต่อไปในภายภาคหน้า จิตไร้สำนึกในทัศนคติของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นกระบวนการที่มนุษย์จัดประสบการณ์และความทรงจำอันเจ็บปวดออกจากจิตสำนึก ของตน ฟรอยด์ เชื่อว่าการที่มนุษย์มีความฝัน คือการแสดงหลักฐานให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จิตไร้ สำนึก (Unconscious) ของมนุษย์มีจริง และทำงานอยู่ตลอดเวลา ทั้งในยามหลับและตื่น จิตไร้สำนึก ของมนุษย์มิได้ทำงานภายใต้หลักเหตุผล หรือกฎเกณฑ์ทางตรรกวิทยา ในความฝันจิตไร้สำนึกของ มนุษย์อาจเสนอความคิดขัดแย้งออกมาในรูปแบบสัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งอื่น

⁸ พุทธทาสภิกขุ, **คู่มือมนุษย์** (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา, 2542), 35.

สัญลักษณ์อันหนึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งอื่นเรียกว่าการแทนที่ (Displacement) พฤติกรรมของมนุษย์ได้รับการกระตุ้นจากอารมณ์ (Emotions) และความรู้สึกที่มาจากจิตไร้สำนึกโดยที่เรามิได้รู้สึกสำนึกตัว

มนุษย์ ตามหลักของ فروยด์คือ ผู้มุ่งหวังที่จะตัดดวงความสุข ความพึงพอใจให้มากที่สุดและในขณะที่เดียวกันมนุษย์ก็พยายามหลีกเลี่ยง ความเจ็บปวด ความทุกข์ให้มากที่สุด มนุษย์ได้พัฒนาศาสนา วิทยาศาสตร์ และศิลปะขึ้นมาช่วยบรรเทาความเจ็บปวดและความผิดหวัง เอาชนะอุปสรรคในชีวิต แต่ละคนมีวิธีการที่ตนเองคิดค้นขึ้นแตกต่างกันออกไป เพื่อบรรลุเป้าหมายของตน แต่ละคน “แปร” พลังงานของตนเองไปใช้ในด้านที่แตกต่างกัน การเก็บกดความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการ ประสบการณ์และการเรียนรู้ทางสังคม มนุษย์ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาที่แก้ไม่ตกตลอดมา คือความขัดแย้งระหว่างอารยธรรมและความรักหรือความปรารถนาของมนุษย์

ความปรารถนาของมนุษย์มิได้ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางชีววิทยา และมีได้เป็นผลผลิตของจิตสำนึก และการวางแผนการคำนวณ หากแต่ความปรารถนาเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นปรากฏการณ์สากลอยู่นอกเหนือเอกลักษณ์ส่วนบุคคล นอกขอบเขตของมิติแห่งเวลา และผลักดันให้มนุษย์รวมกลุ่มหรือแยกตนเอง โดดเดี่ยวจากผู้อื่น

อีริก ฟรอมม์ มองจิตสำนึกว่าเป็นสิ่งที่กำหนดโดยสังคม (Socially Conditioned) และเป็นจิตสำนึกปลอมหรือจิตสำนึกลวง (False Consciousness) สังคมสกัดประสบการณ์บางอย่างไม่ให้เข้าสู่จิตสำนึกของมนุษย์ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม ภาษา ธรรมเนียม การเซ็นเซอร์ (Censor) จิตไร้สำนึกเป็นความจริงที่สังคมเก็บกดไม่ให้มนุษย์รับรู้และคิดคำนึง ฟรอมม์ เชื่อว่าการทำให้จิตไร้สำนึกเป็นจิตสำนึก หมายถึงการทำให้มนุษย์ตระหนักว่าสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกของเขาเป็นสิ่งมดเท็จ หลอกลวง ให้มนุษย์ได้สัมผัสกับสภาพที่เป็นจริง นั่นคือการทำให้จิตสำนึกลวงรู้และเข้าใจจิตไร้สำนึก การขจัดความเก็บกด ความแปลกแยก กำจัดภาพลวงตา และการมองสภาพความเป็นจริงตามที่เป็นจริง เลิกรับรู้โลกในลักษณะที่แบ่งแยกตัวตนออกจากธรรมชาติ ซึ่งหมายถึง “การตื่นรู้” (Being Awake) ทำให้ความขัดแย้งระหว่างจิตไร้สำนึกและจิตไร้สำนึกหมดไป มนุษย์ก็จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

จาก ลากอง (Jacques Lacan) เชื่อว่าทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ให้ความสำคัญกับระบบสัญลักษณ์ ผลกระทบของสัญลักษณ์ที่มีต่อจิตไร้สำนึก และการทำงานของจิตใฝ่มนุษย์ ความหมายและการแทนที่ของสัญลักษณ์ (Displacement) ทำหน้าที่แทนความหมายสิ่งอื่น และกระบวนการผนึกตัว (Condensation) ของความหมาย คือการที่ความหมายหลายๆความหมายมารวมตัวกันและถูกนำเสนอในรูปของสัญลักษณ์อันใดอันหนึ่ง⁹

แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากปรัชญา

เมื่อก้าวถึงปรัชญา ปรัชญานั้นเป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นสู่การศึกษาชีวิตและสรรพสิ่ง เพื่อค้นหาความจริงอันเป็นที่สุด ส่วนการศึกษาสร้างสรรค์ทางศิลปะของข้าพเจ้านั้น เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตและพัฒนาทางจิตของมนุษย์ไปในทางที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยหลักการทางปรัชญาต่างๆที่เกี่ยวข้องมากำหนดจุดมุ่งหมายทางด้านเนื้อหา ช่วยขยายความกระจ่างชัดเจน พร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างสรรค์ให้ดำเนินได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกับการสร้างสรรค์ทางศิลปะ จะขอยกตัวอย่างนักปรัชญาและแนวคิดปรัชญาที่สัมพันธ์กับแนวคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าดังนี้

ฮันส์ เบลทิง ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่ว่าด้วย ความลวงและความจริง ของงานจิตรกรรมว่า การเล่นแร่แปรธาตุ ศาสตร์ทางเคมี และการกลายรูป งานจิตรกรรมจะสูญเสียส่วนประกอบหลักอันสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าเรามุ่งแต่จะแสวงหาคำตอบต่อมันเฉพาะในด้านประวัติศาสตร์ศิลป์เท่านั้น

ฮันส์ เบลทิง ได้พูดถึงศิลปินชาวเยอรมันคนหนึ่ง คือ ซิกมา โพลเค (Sigmar Polke) ซิกมา โพลเค ทำให้พวกเราระลึกถึงประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติของสสารหรือวัตถุที่เขาใช้ ซึ่งเขายังคงแสดงมันออกมาให้เห็นในผลงานจิตรกรรมของเขา ทุกวันนี้จิตรกรบางคนมีความเห็นกันว่า ภาระหน้าที่ในงานของพวกเขาอยู่แค่เพียงในอาณาจักรแห่งความคิดเท่านั้น ซ้ำยังใช้เนื้อสีที่บีบออกมาจากหลอดโดยตรง และใช้มันเป็นวัสดุแสดงความคิดราวกับมันเป็นธาตุที่ไม่มีความหมายในตัว ในยุคแห่งเทคนิค ธรรมชาติถูกจำกัดสิทธิให้เป็นเพียงแค่แบบชนิดหนึ่งของงานจิตรกรรม

⁹ ยศ สันตสมบัติ, ฟรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์, 33-118.

เท่านั้น และทุกครั้งที่มีการหันกลับมามองธรรมชาติก็จะกลายเป็นว่า มันเป็นทัศนคติแบบดึกดำบรรพ์ นี่คือนี่ที่โพลเค็คค่านและเพื่อนพวกเราให้ชวนนึกถึงหนทางต้องห้ามแห่งความมหัศจรรย์ของจิตรกรรมที่ถูกลืม ซึ่งครั้งหนึ่งมันเคยทำให้เกิดความประหลาดใจได้เช่นเดียวกับที่ปฏิกิริยาทางเคมีทำในปัจจุบัน ธรรมชาติหวนกลับมาสู่งานจิตรกรรมไม่ใช่ในเชิงที่เป็นแบบแต่ในแง่ของพลังธรรมชาติที่เป็นภาพปรากฏต่อสายตาอย่างหนึ่ง (และสิ่งที่มาคู่กับพลังทางธรรมชาติในรูปของสิ่งซึ่งเกิดขึ้นจากการสังเคราะห์ด้วยกระบวนการทางเคมี)¹⁰

แนวคิดทางปรัชญา

ลัทธิจิตนิยม (Idealism) เป็นลัทธิปรัชญาที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาปรัชญาต่างๆ มีกำเนิดพร้อมกับการเริ่มต้นของปรัชญา ปรัชญาลัทธินี้ถือเรื่องจิตเป็นสิ่งสำคัญ มีความเชื่อว่าสิ่งที่เป็นจริงสูงสุดนั้นไม่ใช่วัตถุหรือตัวตน แต่เป็นเรื่องของความคิดที่อยู่ในจิต (Mind) สิ่งที่เราเห็นหรือจับต้องได้นั้น ยังไม่ใช่ความจริงแท้ ความจริงที่แท้จะมีอยู่ในโลกของจิต (The world of mind) เท่านั้น ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาของแนวความคิดลัทธิปรัชญานี้คือ เพลโต (Plato) นักปรัชญาเมธีชาวกรีก ซึ่งมีความเชื่อว่า การศึกษาคือการพัฒนาจิตใจมากกว่าอย่างอื่น ถือว่าเป็นจริงสูงสุดเป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม ต้องพัฒนาคนในด้านจิตใจมากกว่าวัตถุ ความรู้เกิดจากความคิดหาเหตุผล และการวิเคราะห์แล้วสร้างเป็นความคิดในจิตใจ ส่วนความรู้ที่ได้จากการสัมผัสด้วยประสาททั้ง 5 ไม่ใช่ความรู้ที่แท้จริง และคุณค่าความดีความงามมีลักษณะตายตัวคงทนถาวร ไม่เปลี่ยนแปลง ในด้านจริยศาสตร์ ศีลธรรม จริยธรรมจะเปลี่ยนแปลง ส่วนสุนทรียศาสตร์นั้น การถ่ายทอดความงามเกิดจากความคิดสร้างสรรค์และอุดมการณ์อันสูงสุด

ลัทธิประสบการณ์นิยม (Experimentalism) หมายถึง หลักปรัชญาของปรัชญาเมธีทั้งหลายเช่น จอร์จ เบริคเลย์ (George Berkley) จอห์น ล็อก (John Lock) เดวิด ฮิวม์ (David Hume) เป็นต้น จอร์จ เบริคเลย์ (George Berkley) เป็นนักปรัชญาชาวไอริช (Irish) เป็นนักปรัชญากลุ่มประจักษ์นิยม (ประสบการณ์นิยมในปัจจุบัน) เช่นเดียวกับจอห์น ล็อก เบริคเลย์ กล่าวว่า ทุกสิ่งทุก

¹⁰ Art Bangkok, **ปรัชญา**, เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.artbangkok.com/ปรัชญา>

อย่างที่เรารับรู้ทางประสาทสัมผัสนั้น มีอยู่ได้เพราะจิตและแนวความคิดหมายความว่าเราต้องมีแนวความคิดในเกี่ยว ๆ กับสิ่งต่างๆ และแนวความคิดนั้นมีอยู่ในจิตใจเรา

ดังนั้นสิ่งที่แท้จริงคือจิตและความคิด (Mind and Idea) เบริคเลย์ กล่าวว่าสสารหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์รับรู้ทางประสาทสัมผัสเป็นสิ่งที่อยู่จริง แต่เป็นสิ่งที่อยู่จริงโดยจิต ในฐานะที่มันถูกรู้หรือรับรู้ด้วยจิต สสารไม่ได้มีอยู่ได้ด้วยตัวเองแต่มีอยู่เพราะจิต ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่าความมีอยู่คือการถูกรู้ (To be is to be perceived) ซึ่งหมายความว่าความมีอยู่ของทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกต้องรับรู้ได้หรือสามารถรับรู้ ถ้าสิ่งใดก็ตามไม่ถูกรู้ก็จะกล่าวว่าสิ่งนั้นมีอยู่ไม่ได้ เป็นความรู้ที่จริงและจำเป็นที่ทุกคนมีเหมือนกัน ตรงกัน จะเป็นอย่างไรไปไม่ได้ ทั้งในอดีตปัจจุบัน และอนาคต แต่ความรู้บางชนิดเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นในภายหลัง (Posteriori) ได้แก่ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส ซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้นและเป็นปัจจุบัน จากทัศนะนี้เป็นการยอมรับหลักการของกลุ่มเหตุผลนิยมและกลุ่มประจักษ์นิยมเป็นบางส่วน และมีการปฏิเสธเป็นส่วนใหญ่ ตามทัศนะของคานต์ความรู้จึงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความรู้ที่มีบ่อเกิดมาจากประสบการณ์ และความรู้ที่มีบ่อเกิดมาจากปัญหาหรือความคิดของมนุษย์¹¹

แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากลัทธิทางศิลปะ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นมีการรับอิทธิพลถ่ายทอด ปรับเปลี่ยน หยิบยืม ต่อต่อกันมาตั้งแต่อดีต เป็นเสมือนข้อมูลที่ส่งต่อกันมา การรับนำมาใช้เข้าไปในลักษณะของการเรียนรู้จึงต้องมีการคัดกรองเลือกสรร คงมิใช่การลอกเลียนกันมาแบบตรงไปตรงมาเพราะมีความแตกต่างกันทั้งด้านบริบทของเวลา วัฒนธรรม อิทธิพลที่ได้รับมาเกิดจากความประทับใจ ความพึงพอใจ เป็นความชอบส่วนตัว อาจเป็นลัทธิทางศิลปะ หรือ แนวทางที่เข้าข่ายกับแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะของเรา บางครั้งก็เป็นการผสมผสานรวมกัน ของแนวทางมากกว่าหนึ่งแนวทางเข้าไว้ด้วยกัน ส่วนตัวข้าพเจ้าให้ความสนใจกับลัทธิทางศิลปะ และศิลปินที่ให้อิทธิพลทางด้านรูปแบบ การแสดงออก เช่นแนวทางศิลปะลัทธิสัจนิยม (Realism) เป็นลัทธิปรัชญาที่มีความเชื่อในโลกแห่งวัตถุ

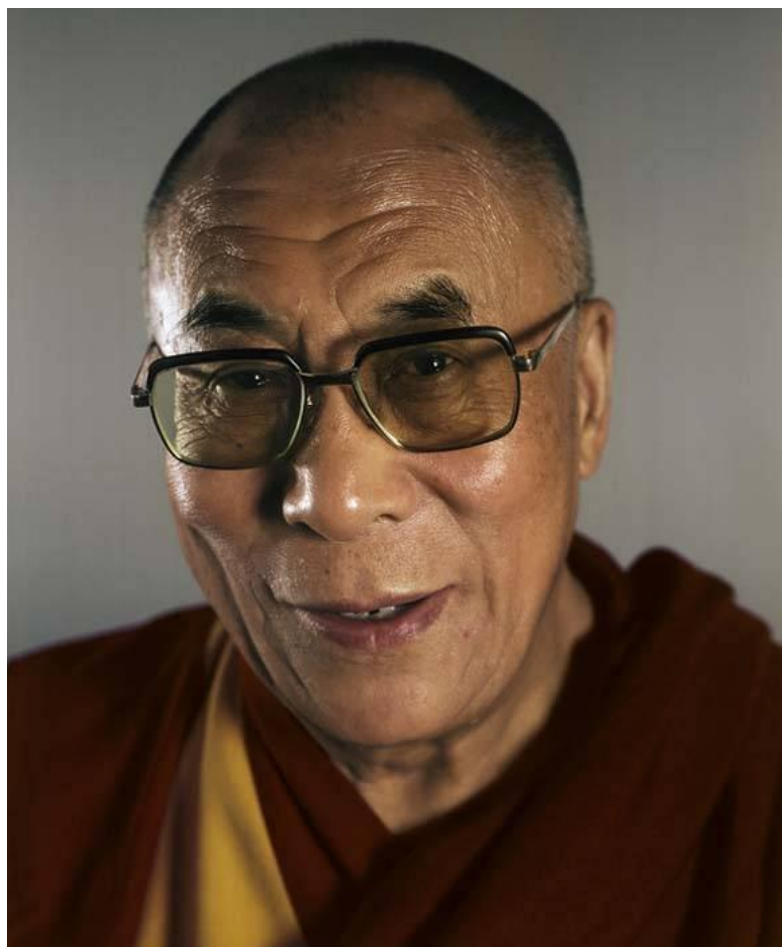
¹¹Wikipedia, ปรัชญา, เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก

(The world of thing) มีความเชื่อในการแสวงหาความจริงโดยจิต ตามแนวความคิดของจิตนิยมอย่าง เดียวไม่พอ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามธรรมชาติด้วยความจริงแท้คือ วัตถุที่ปรากฏต่อสายตา สามารถสัมผัสได้ มีความเชื่อที่ว่า ความจริงมาจากธรรมชาติซึ่งประกอบสิ่งที่เป็นวัตถุสามารถ สัมผัสจับต้องได้ และพิสูจน์ได้ เชื่อว่าธรรมชาติเป็นบ่อเกิดของความรู้ทั้งหมด ความรู้ได้มาจากการ ได้เห็น ได้สัมผัสด้วยประสาทสัมผัส สุนทรียศาสตร์เป็นเรื่องของความงดงามตามธรรมชาติ ออกมา¹² ศิลปะลัทธิสัจนิยม Realism ให้อิทธิพลต่อข้าพเจ้าในด้านวิธีคิด เนื้อหาและรูปแบบ แสดงออกถึงสาระความเป็นจริงของชีวิต การสร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดความจริงภายในจิตใจ ตัวตน ศิลปะแนวสัจนิยมนั้นให้ความหมายมากกว่าความงามแค่เพียงภายนอก คือการสะท้อนความเป็น จริงภายใน (อวัสัย) รวมไปถึงการเห็นตัวตนมิติด้านลึกของจิตใจ งานศิลปะรูปแบบ Realism ยัง โต้ตอบการรับรู้ สร้างจินตนาการให้ข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี การเรียนรู้และซึมซับเข้ามาเป็น ประสบการณ์แบบอย่าง การประยุกต์ปรับใช้ เปลี่ยนไปสู่การคิดค้นทดลองผสมผสานให้เกิดมิติ ใหม่ของศิลปะแนวเหมือนจริง

ศิลปิน (Realism) ที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมีความประทับใจในรูปแบบของการ แสดงออก คือ ชัค โคลส (Chuck Close) ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพถ่ายที่เน้นเฉพาะใบหน้าของ คน เขานิยามขยายให้ภาพของเขานั้นมีขนาดใหญ่กว่าภาพถ่ายหลายเท่า จิตรกรรมของเขาเป็น ภาพเหมือนของคนที่กำลังจ้องมองมายังคนดู ให้ความรู้สึกแตกต่างไปจากการมองดูภาพถ่าย ซึ่งผู้ที่เป็นแบบให้ถ่ายจะมองตรงมายังกล้อง ชัค โคลส ใช้เทคนิคแอร์บรัช ในงานจิตรกรรมของเขา ความ นุ่มนวลของเทคนิคทำให้ภาพเขียนดูมีลักษณะเหมือนภาพถ่ายจริงๆ จะแตกต่างกันก็ตรงความรู้สึก ของผู้ชมที่สัมผัสกับงานทั้งสองลักษณะเท่านั้น¹³

¹² เรื่องเดียวกัน.

¹³ Fine art, ศิลปะแนวเหมือนจริง, เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก

ภาพที่ 3 ภาพผลงานของ Chuck Close, Dali Lama

ที่มา: pinterest, **Dali Lama**, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก

<http://pinterest.com/LovejoyCreation/portraits-chuck-close>

ลัทธิศิลปะแบบแฟนตาซติก (Fantastic Art) ให้อิทธิพลต่อข้าพเจ้าในด้านจินตนาการ โนภาพ ความเพื่อฝัน การคิดค้นแสวงหารูปแบบทางจิตรกรรม โดยใช้จินตนาการแบบเปิดกว้าง ก่อนจะใช้เหตุผลเข้าไปตรวจสอบแยกแยะข้อเท็จจริง ความเหนือจริงแสดงภาวะเวลาที่เป็นภาพแช่ นิ่งเหตุการณ์ขณะหนึ่ง คล้ายกับห้วงเวลาที่หยุดค้างไว้ การประติประต่อกันทางความหมายของ วัตถุ เหมือนตัวต่อแห่งจินตนาการที่มีความอิสระในเรื่องของขอบเขตแห่งการสร้างสรรค์ บริบท แวดล้อม สัญลักษณ์ในผลงานที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องราว ถ่ายทอดจินตนาการ บรรยายกา สถานที่ สถานการณ์ ชัดแย้งสวนทางจากข้อเท็จจริง เพื่อสื่อความหมาย นัย บางประการตาม ความรู้สึก

ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Fernand Khnopff, I lock my door upon myself, 1891

ที่มา: Wikimedia, **I lock my door upon myself**, เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก [http:// commons.wikimedia.org/wiki/File:Fernand Khnopff – I lock my door upon myself.jpeg](http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Fernand_Khnopff_-_I_lock_my_door_upon_myself.jpeg)

จิตรกรรมของ เฟร์นันด์ คห์นอพฟ์ จิตรกรเอกชาวเบลเยียมผู้นี้ มักจะถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกเฉพาะตนเองอยู่¹⁴ เป็นตัวอย่างของศิลปะแนวทาง Fantastic Art สิ่งที่น่าสนใจคือการที่ศิลปินเลือกใช้สัญลักษณ์ที่มีอยู่จริงทั่วไปภายนอก นำมาผสมผสานสร้างเรื่องราวความสัมพันธ์การทำงานร่วมกันระหว่างบริบทหนึ่งให้เป็นที่ไปสู่อีกบริบทหนึ่ง รวมถึงบรรยากาศแสดงถึงห้วงแห่งกาลเวลา ท่วงท่าภาษาของบุคคลภายในผลงานสื่อสารความหมายของชีวิตออกมาสู่คนดูอย่างน่าสนใจ เห็นถึงสภาวะการณความเป็นจริงบางอย่างที่หยุดค้างไว้ ภาษาทางทัศนศิลป์ได้สร้างคำถามและให้ความหมายอย่างมากมาย เราสามารถรับรู้ถึงสาระ โดยใช้ความรู้สึกเข้าไปสัมผัส สืบสาว แม้ว่าผลงานศิลปะของ Fernand Khnopff จะมีความแตกต่างทางด้านเนื้อหา วัฒนธรรม กาลเทศะของการแสดงออกก็ตาม แต่ด้วยภาษาทางทัศนศิลป์ที่เป็นเสมือนสื่อกลางสากล สามารถเชื่อมต่อกับความรู้ ความเข้าใจผ่านภาษาภาพจิตรกรรมความแตกต่างทั้งสถานที่ กาลเวลา จึงไม่ใช่ปัญหาหรืออุปสรรคของการรับรู้และเข้าถึงความหมายและสุนทรียศาสตร์แห่งการสร้างสรรค์

¹⁴ วอลเตอร์ ซูเรียน, **Fantastic Art** (เชียงใหม่: เดอะเกรทไฟน์อาร์ท, 2552), 38-39.

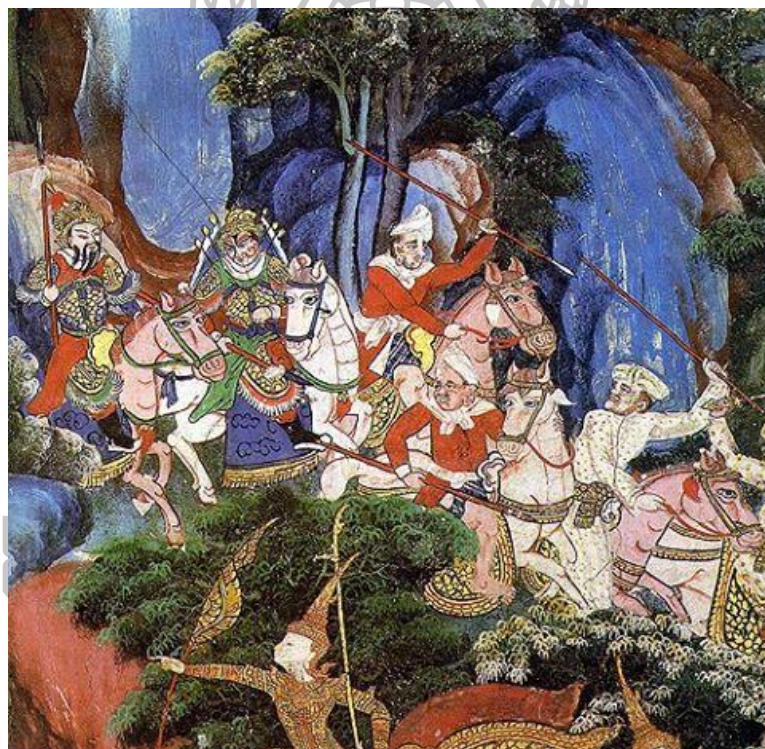
แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากคติความเชื่อไทย

คติความเชื่อไทยถูกปลูกฝังมาตั้งแต่จำความได้จากพ่อแม่ เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ข้าพเจ้ายังนับถือพระพุทธศาสนา เกิดการเรียนรู้ จากการมีส่วนร่วมทั้งกับกิจกรรมทางศาสนาประเพณีที่สืบทอดกันมา เมื่อข้าพเจ้าเติบโตขึ้นมาก็พิจารณาสังเกตเห็นถึงวิธีการอธิบายที่แยบยลในการที่จะสอดแทรก คติ คำสอนตามความเชื่อของพระพุทธศาสนา แฝงร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ผลเพื่อเป็นการสอน เตือนสติ ให้อ่านอยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงาม เพื่อยังความสุขความเจริญมาสู่จิตใจและสังคม

กลวิธีการสร้างสรรค์ศิลปะก็มองไปยังเป้าหมายเดียวกัน ที่จะสอดแทรกความคิดทัศนคติ ที่มีต่อเรื่องราวโดยใช้ปรากฏการณ์ทางศิลปะ กระตุ้นความรู้สึก ความคิดของคนโดยสัมผัสทางการเห็นเป็นหลัก (Visual Art) ที่มีการกลั่นกรอง วิเคราะห์ ตรวจสอบ นำองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนอ้างอิง แม้ว่าวัตถุ สัญลักษณ์ ส่วนประกอบต่างๆ ในผลงานสร้างสรรค์บางชิ้นนั้น จะได้รับอิทธิพลด้านรูปแบบมาจากวัฒนธรรมร่วมสมัย ความเป็นปัจจุบัน เป็นสภาพแวดล้อมที่ผสมผสานกันของวัตถุที่มีอยู่จริงทั่วไป กับสถานะทางจินตภาพ แต่สิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ข้างในคือ ทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มีความเชื่อแบบไทยสอดแทรกอยู่ภายใน ทางด้านเนื้อหา เมื่อผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรมเดียวกัน พิจารณาแล้วจะเห็นเจตนาที่แท้จริง ผ่านรูปแบบศิลปะที่ข้าพเจ้าพยายามนำเสนอออกมา

มีคำกล่าวที่ว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ คนส่วนใหญ่มีความเชื่อ นับถือพระพุทธศาสนา มีการปรับเปลี่ยน ให้เกิดความเหมาะสมกลมกลืนกับศิลปวัฒนธรรมของเรามาหลายยุคหลายสมัย จนถึงปัจจุบัน

คติคำสอนของพระพุทธศาสนาบางอย่างสอดแทรกอยู่ในศิลปะที่เป็นงานประติมากรรม จิตรกรรมอยู่ตามวัด วัง เช่น ผลงานจิตรกรรมของครูกงแป๊ะ (หลวงเสนีบริรักษ์) และครูทองอยู่ (หลวงวิจิตรเจษฎา) จิตรกรเอกสมัยรัชกาลที่3 และรัชกาลที่4 ผลงานของท่านนับเป็นมรดกทางศิลปกรรมที่ล้ำค่า รูปแบบผลงานอาศัยเค้าโครงจากเรื่องราววิถีไทยที่เริ่มมีชาวต่างชาติเข้ามาใช้ชีวิตในช่วงยุคสมัยนั้น มีการผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมต่างๆมากมาย¹⁵ ซึ่งเป็นที่มาของแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าในการพัฒนาผลงานศิลปะให้เข้าสู่สมัยต่อไป

ภาพที่ 5 ภาพผลงานจิตรกรรมของ ครูกงแป๊ะ, มโหสถชาดก
ที่มา: oknation, มโหสถชาดก, เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=377058>

¹⁵ Manager, สองครูสองคม, เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th>

ภาพที่ 6 ภาพผลงานจิตรกรรมของ ครูทองอยู่, เนมิราชชาดก
ที่มา: oknation, เนมิราชชาดก, เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=377058>

ความรู้ความเข้าใจนี้มีผลกับข้าพเจ้าในฐานะของผู้สร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้สึกลึก
คิดเคลื่อนย้ายประสบการณ์ส่วนตัว ทักษะคติแบบพุทธที่มีต่อการดำรงชีวิต ของมนุษย์ทั่วไปที่ต้อง
เผชิญกับความทุกข์ ความผิดหวัง เสียใจ ความกลัว โดยจำเป็นต้องผ่านสื่อกลางการสร้างสรรคทาง
ศิลปะของข้าพเจ้าเป็นอุบาย กลวิธี ที่จะผูกโยงคติความเชื่อส่วนตัวของข้าพเจ้ากับคำสอนทางพุทธ
ที่ชี้ให้เห็นเหตุ ปัญหา เพื่อเกิดความตระหนักรู้ สามารถมองเห็นและเข้าใจภาวะตามที่เป็นอยู่นั้นได้
ร่วมกับจินตนาการ ประกอบกับทัศนธาตุทางศิลปะรวมตัวสร้างปรากฏการณ์กับคนดู ได้ตระหนัก
เห็นแล้วมองย้อนกลับสู่ตัวตน จิตใจเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนความเป็นจริง

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการในการสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ต้องอาศัยการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์รวมถึงสังเกตอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆภายในของแต่ละคน จึงทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงสภาวะต่างๆของมนุษย์ จึงเกิดแรงบันดาลใจต่างๆ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน จากข้อสังเกตนี้เองจึงนำไปสู่วิหิตคิด ตลอดจนการกำหนดรูปแบบต่างๆในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าได้กำหนดรูปแบบของงานจิตรกรรม 2 มิติ ในลักษณะแนวเหมือนจริง ด้วยเทคนิควิธีการแบบดั้งเดิม คือการเขียนสีน้ำมันบนผ้าใบ แต่มีการสร้างสรรค์ค้นแบบขึ้นมา เพื่อให้ผลงานที่สำเร็จมีมิติที่น่าสนใจขึ้น อีกทั้งในการสร้างสรรค์ผลงานยังต้องทำให้รูปแบบ เทคนิค วิธีการสอดคล้องไปกับแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอด

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล
2. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล และประมวลความคิด เพื่อหาภาพต้นแบบ
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า มีขั้นตอนในการศึกษาข้อมูลดังนี้คือ

1. การหาข้อมูลในส่วนที่เป็นเรื่องราวที่สนใจ ทั้งในด้านของรูปแบบและเนื้อหา โดยผ่านประสบการณ์ของตนเองที่ประสบพบเจอในแต่ละวัน และจากวิถีชีวิตของผู้คนทั่วไปในสังคม นอกจากนี้ยังได้ศึกษาข้อมูลจากคำรา หรือสรรพสาระอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงนำมาถักนกรองแล้วนำเอาเรื่องที่สนใจมาเป็นประเด็นในการสร้างสรรค์

2. การเก็บบันทึกข้อมูลโดยใช้ภาพถ่าย ซึ่งมีภาพร่างเป็นต้นความคิดและนำไปสู่การสร้างต้นแบบจริง การสร้างต้นแบบในผลงานของข้าพเจ้านั้น จะเน้นไปที่ตัวบุคคล มีการจัดทำทางต่างๆ รวมถึงมีวัตถุอื่นๆ รวมอยู่ด้วยเพื่อสร้างเนื้อหาสาระให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลและประมวลความคิด เพื่อหาภาพต้นแบบ

เมื่อได้ข้อมูลที่เป็นภาพถ่ายมากเพียงพอกับการสร้างสรรค์ จึงมีการกำหนดแนวทางการนำเสนอแบบคร่าวๆ ว่าต้องการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะใด โดยการรวบรวมภาพถ่าย และทำการคัดเลือกภาพ ซึ่งในการบันทึกภาพหนึ่งครั้ง จะต้องถ่ายไว้หลายๆมุมมอง เพื่อที่จะนำมาเลือกหาภาพที่ดีที่สุด ที่จะนำมาใช้เป็นภาพต้นแบบต่อไป

หลักเกณฑ์ในการเลือกภาพ โดยคำนึงถึงหลักของทัศนธาตุ (Element) คือ รูปทรง โครงสร้าง ระบาย มิติ เส้น และสี แต่เพื่อให้ภาพดังกล่าวเป็นภาพที่มีมุมมองเฉพาะตน จึงมีการกำหนดองค์ประกอบของภาพที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ คือ

1. รูปทรงที่เป็นประธาน ประมาณ 70% จะอยู่ในส่วนหน้าและมีรายละเอียดที่ชัดเจน
2. รูปทรงของส่วนประกอบในภาพ ประมาณ 20% เป็นรูปทรงที่มีความสำคัญรองลงมา
3. ฉากหลัง ประมาณ 10% จะมีการปล่อยพื้นที่ว่างไว้ เพื่อให้รูปทรงที่เป็นประธานนั้นได้แสดงเนื้อหาสาระได้อย่างเต็มที่

เมื่อได้ภาพที่ต้องการ จากนั้นจึงนำมาคิดไตร่ตรอง สร้างสรรค์เพิ่มจากภาพที่ได้มา ตามความรู้สึกที่ได้รับจากภาพถ่ายนั้นๆ ด้วยวิธีการ เช่น เลือกเอาวัตถุมาวาง ซ้อน ทับรูปถ่ายที่เป็นต้นแบบ โดยต้องคำนึงถึงว่า เมื่อนำไปใช้ร่วมกับภาพต้นแบบแล้วจะสามารถจับแน่น ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผลงานให้ออกมาได้อย่างที่ตั้งใจเอาไว้ เปรียบเสมือนสร้างมิติเพิ่มในผลงานแล้วเมื่อจัดการกับภาพต้นแบบเสร็จจึงบันทึกภาพอีกครั้งและนำมาเป็นต้นแบบจริง

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

เพื่อให้บรรลุถึงจุดเป้าหมายของการปฏิบัติ หลังจากที่ได้ภาพต้นแบบที่มีการกำหนดสัดส่วน และพร้อมที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ ขั้นตอนต่อไปคือ ลงมือปฏิบัติผลงานจริง โดยมีรายละเอียดซึ่งสรุปได้เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดมาตราส่วน เพื่อใช้สำหรับหาขนาดของภาพผลงานจริง จากการขยายภาพต้นแบบ การกำหนดมาตราส่วนก็แล้วแต่ความเหมาะสม แต่ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง และแม่นยำ

2. การเตรียมผ้าใบ จะต้องเป็นผ้าใบผิวเรียบที่ขึงบนกรอบไม้ จากนั้นจึงใช้สีอะคริลิกผสมน้ำ ทารองพื้นลงไป

3. การร่างภาพ ทำการร่างภาพโดยใช้สีที่มีน้ำหนักเข้มกว่าสีที่รองพื้นไว้ ในขั้นตอนแรกต้องขีดเส้นกำหนดมาตราส่วนตามที่ขยายมาจากภาพต้นแบบ การร่างภาพเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะจะเป็นการกำหนดสัดส่วนของรูปทรงต่างๆ ที่จะปรากฏในภาพ ให้มีความถูกต้องตามภาพต้นแบบ

4. การลงสีและเก็บรายละเอียด ต้องลงสีไปตามภาพต้นแบบที่เห็น ส่วนใดที่มีน้ำหนักสีอ่อน ก็อาจจะต้องลงสีทับลงไป 2-3 ครั้ง ต้องคอยระวังขอบเขตของรูปทรงในภาพ ไม่ให้ผิดไปจากที่ทำกร่างเอาไว้ การเก็บรายละเอียดในภาพ จะเขียนจากระยะที่เป็นประธานก่อน เรียงลำดับลดหลั่นลงไปจนถึงส่วนที่เป็นฉากหลัง ในการลงสีนั้นจะต้องคอยตรวจสอบสีต้น และน้ำหนักให้เหมือนภาพต้นแบบตลอดเวลาในขณะที่เขียนภาพ

ภาพที่ 7 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 8 ภาพร่างต้นแบบรวมถึงการทำต้นแบบจริงเพื่อนำมาสร้างสรรค์

ภาพที่ 9 ภาพขั้นตอนการรองพื้นสีบนผ้าใบ

ภาพที่ 10 ภาพขั้นตอนการร่างภาพผลงานจริงบนผ้าใบ และการวางตำแหน่งสีบางตำแหน่ง

ภาพที่ 11 ภาพขั้นตอนการลงสีโดยรวมในตัวผลงาน

ภาพที่ 12 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดผลงาน

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานในลักษณะเหมือนจริงนี้ ทัศนธาตุต่างๆ มักจะซ่อนอยู่ในรูปทรงที่ถูกอ้างอิงมาจากชีวิตประจำวัน ทัศนธาตุต่างๆ การวิเคราะห์ทัศนธาตุจึงเป็นการอธิบายกายภาพของงานศิลปะให้เห็นถึงการหลอมรวมของทัศนธาตุ ที่ก่อให้เกิดเป็นภาพ และสื่อความหมายได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

รูปทรง รูปทรงในผลงานมักจะเป็นรูปทรงตามความเป็นจริง ที่เราสามารถพบเห็นได้ โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน รูปทรงต่างๆ จึงแยกเป็นประเภทของรูปทรงได้ 3 ประเภท คือ รูปทรงเรขาคณิต เช่น วัตถุสิ่งของเครื่องใช้ รูปทรงสิ่งมีชีวิต เช่น คน สัตว์ และรูปทรงอิสระ เช่น น้ำ ผลงานของข้าพเจ้าจะมีรูปทรงทั้งสามชนิด แต่จะมีมากน้อยของรูปทรงใดอย่างไหน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ข้าพเจ้าต้องการให้เป็นในแต่ละผลงานชิ้นนั้นๆ เพราะในชีวิตประจำวันของเราสามารถพบเห็นรูปทรงเหล่านี้เป็นปรกติอยู่แล้ว ส่วนการนำรูปทรงแต่ละชนิดมาใช้ในการจัดองค์ประกอบในภาพ จุดเด่นมักจะเป็นรูปทรงของคน แต่ไม่ได้อยู่ตรงกลางภาพเสมอไป สามารถปรับเปลี่ยนได้ไม่มีการกำหนดอย่างตายตัว

เส้น ผลงานของข้าพเจ้ามักจะมีเส้นตัดกันและแบ่งแยกรายละเอียดต่างๆ ภายในภาพอย่างชัดเจน เส้นซึ่งเปรียบเสมือนเป็นรูปนอกของรูปทรง รูปทรงจึงปรากฏชัดขึ้น ด้วยเส้นรอบนอกที่มีการแบ่งแยกพื้นที่ออกเป็นส่วนต่างๆ กระจัดกระจายอยู่ในภาพ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่ถูกอ้างอิงมาจากชีวิตประจำวัน ด้วยเส้นรอบนอกที่ตัดกันชัดเจนซึ่งทำให้เป็นภาพที่หยุดนิ่ง หยุดเวลา หยุดความเคลื่อนไหว รูปทรงที่มีพื้นที่จำกัดเหล่านี้ จึงมีความหมายแฝงไปสู่เรื่องของกฎเกณฑ์ทางสังคม ที่มีให้เห็นอย่างชัดเจน และยังมีท่าทีของความแข็งแกร่ง และข้อจำกัดของเหตุผลอาจนำพาให้เราไม่ได้พบกับสิ่งที่เราควรจะได้รับในที่สุด

สีและน้ำหนัก ด้วยรูปแบบของผลงานที่ต้องอ้างอิงสิ่งที่เห็นจากโลกแห่งความเป็นจริง สีและน้ำหนักแสงเงาต่างๆ ในภาพ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจงใจสร้างให้เหมือนอย่างที่ตาเห็น หรือที่รู้สึกและรับรู้ได้ตามโลกที่เราคุ้นเคย

พื้นผิว เนื่องจากเป้าหมายหลักต้องการสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาสมจริง แต่ไม่ได้เป็นการจำลองพื้นผิวนั้นๆ ขึ้นมาให้มีความสมจริง แต่เกิดจากฝีแปรงที่เรียบ สร้างความลวงตาด้วยน้ำหนัก แสงเงา เพื่อให้สอดคล้องกับเทคนิควิธีการที่ข้าพเจ้าถนัด

การวิเคราะห์ผลงานในเชิงทัศนศิลป์

เนื่องจากเป็นผลงานทางจิตรกรรม ที่สร้างสรรค์ขึ้น โดยใช้ภาพถ่ายเป็นต้นแบบ ดังนั้นคุณค่าทางทัศนศิลป์จึงสามารถวิเคราะห์ออกมาได้จากขั้นตอนของการสร้างสรรค์ โดยได้แยกออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

คุณค่าทางทัศนศิลป์ จากขั้นตอนของการสร้างภาพต้นแบบ

โดยการสร้างภาพต้นแบบจากภาพถ่าย ดังนั้นก่อนที่จะทำการถ่ายภาพต้องมีการกำหนดโครงสร้างของภาพดังนี้ คือ

1. เรื่องราวของเนื้อหา โดยกำหนดขอบเขตว่าต้องเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึง เนื้อหาสาระ อารมณ์ความรู้สึกภายในของจิตใจมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ
2. เทคนิคและองค์ประกอบในภาพ การกำหนดองค์ประกอบของภาพถ่าย มีความต้องการที่จะให้ภาพต้นแบบออกมาเป็นเสมือนภาพถ่ายที่คุณเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยอาศัยเทคนิคของการจัดภาพ การกำหนดทิศทาง สี แสง และน้ำหนักด้วยเทคโนโลยีของกล้องถ่ายภาพ

คุณค่าทางทัศนศิลป์ จากผลงานจิตรกรรม

คุณค่าทางด้านทัศนธาตุ ถูกจัดให้อยู่ในขั้นตอนของการสร้างภาพต้นแบบ (ภาพถ่าย) ดังนั้นคุณค่าทางทัศนศิลป์ในตัวผลงานจิตรกรรมจึงอยู่ที่การสร้างภาพ 2 มิติ ให้ลวงตาหรือเรียกกันว่าภาพเหมือนจริง แต่คุณค่าในงานศิลปะแนวนี้ คือ การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้ออกมาได้ใกล้เคียงภาพต้นแบบมากที่สุด เพื่อนำเสนอ ความคิด ความรู้สึกนั้นออกมาโดยไม่ต้องปรุงแต่งหรือคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ เพราะในเมื่อสิ่งที่เรามองเห็นนั้นมันทำให้เราสังเกตเห็นถึงเนื้อหา เรื่องราว ความคิด ความรู้สึกแล้ว ก็ไม่มีเหตุผลใดๆที่จะต้องไปเปลี่ยนแปลงหรือปรุงแต่งเพิ่มเติมในความรู้สึกนั้น อีกทั้งยังมีคุณค่าของกระบวนการสร้างสรรค์ที่สำคัญ ทั้งในรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ ที่กล้องถ่ายภาพไม่สามารถจับภาพได้ อีกทั้งยังได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ และความเพียรพยายามจากการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นคุณค่าทางทัศนศิลป์ ที่ข้าพเจ้าใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ อย่างเต็มกำลังความรู้ ความสามารถของตนเอง

บทที่ 4

วิเคราะห์ พัฒนาการและคลี่คลายผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้ออกมาได้อย่างลงตัวและสมบูรณ์ จำเป็นจะต้องมีช่วงเวลาของการทดลองค้นคว้าหาแนวทาง วิธีการที่เหมาะสมและเป็นลักษณะเฉพาะตัว จากการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อความก้าวหน้าอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยที่ข้าพเจ้าขอวิเคราะห์ถึงพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

ระยะที่ 1 ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์นี้เป็นช่วงก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ จำเป็นจะต้องสรุป รวบรวมข้อคิดทางความคิดให้มีความชัดเจน เพื่อป้องกันความสับสนทางความคิด เพราะจะส่งผลถึงเนื้อหาหลัก รูปแบบ ของผลงานวิทยานิพนธ์ด้วย การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในช่วงนี้ เป็นการเข้ามาสู่ระบบของการศึกษาที่มีคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน มีการปรับปรุง พัฒนาทางความคิด รูปแบบ เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ วิเคราะห์หาเหตุผลแท้จริงของการสร้างสรรค์ รวมถึงการนำองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาใช้อ้างอิง สนับสนุน แม้ว่าแนวความคิดหลัก ยังไม่มีความชัดเจนมากนัก รูปแบบทางศิลปะก็ยังคงเป็นการทดลองค้นหาจุดความเหมาะสมพอดี การเลือกสัญลักษณ์ที่นำมาใช้สื่อความหมาย ยังไม่มีความสมบูรณ์ลงตัวมากนัก จะเป็นไปในแบบ จับแพะชนแกะ แต่กลับมีข้อดีเกิดปรากฏการณ์ของการอยู่ผิดที่ ผิดทาง การบิดเบือนความหมายเดิมของสัญลักษณ์ ทำลายความคุ้นเคยทางกรมองเห็น ให้กลายเป็นการตีความหมายใหม่ คำถามต่างๆ ของการมีอยู่ของ(วัตถุ)ส่วนต่างๆภายในผลงาน

สิ่งต่างๆที่ปรากฏอยู่ในงานของข้าพเจ้านั้นล้วนมาจากประสบการณ์ทางศิลปะที่ทำงานร่วมกับหลักความเป็นจริงและความมีเหตุและผล ทั้งตัวบุคคล และสื่อสัญลักษณ์ต่างๆที่เลือกนำมาใช้ โดยหาความเกี่ยวเนื่องทางความหมายที่สอดคล้องกันกับเนื้อหาที่จะนำเสนอ ฉะนั้นข้อมูลองค์ความรู้ที่มีความเกี่ยวข้อง คำแนะนำ วิจาร์ณ จะมีผลช่วยสนับสนุน ให้เกิดการคัดกรอง แยกแยะสารระอย่าง เป็นเหตุและผลลดความผิดพลาด โน้มเอียงเข้าข้างตนเอง เพราะข้าพเจ้าใช้อัตตาของตนเองเป็นหลักในการสร้างสรรค์

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ “มายาแห่งเวลา ระหว่าง ความลวงและความจริง” ความจริง กล่าวถึง เรื่องของสัจจะของเวลา อายุไข ความจริงแท้ ความเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตต่างๆหรือแม้กระทั่งวัตถุสิ่งของ ที่ไม่มีชีวิตก็ตาม ทั้งหมดทั้งมวลเหล่านี้ล้วนมีเวลาในตัวของมันทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีเวลา มีวันสลายด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็เวลาในอดีต ปัจจุบัน หรือแม้แต่อนาคต จึงเกิดเป็นเวลาของความลวง กล่าวคือ เป็นเวลาที่ซ้อนทับกันระหว่าง

1. สิ่งที่เกิดขึ้นผ่านมา (อดีต) ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ในอนาคต
2. สิ่งที่กำลังเกิด (ปัจจุบัน) มีผลพวงมาจากอดีตและส่งผลไปยังอนาคต
3. สิ่งที่ยังไม่เกิด (อนาคต) เกิดจากผลของอดีตและปัจจุบัน

ซึ่งเวลาต่างๆเหล่านี้ล้วนแฝงไปด้วยปรัชญาในการดำรงชีวิตของมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น สืบเนื่องเชื่อมโยงกันโดยไม่รู้จักจบ

ลักษณะผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมสองมิติ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยมีตัวละครหลักเป็นรูปถ่ายใบหน้าของบุคคลตามนิคยสารที่มีมุมมองที่เราต้องการนำเสนอ และมีการเลือกใช้สื่อสัญลักษณ์ที่มีลักษณะ 3 มิติ เช่น ดอกไม้ กิ่งไม้ หรือวัตถุที่สามารถสื่อหรือเน้นย้ำให้ตัวผลงานบอกเล่าเรื่องราวที่จะสื่อได้ชัดเจนมากขึ้น การซ้อนทับกระดาษที่มีรูปบุคคลเป็นสื่อ นำ แสดงถึงเวลาที่ต่างกันผนวกกับวัตถุที่มีลักษณะ 3 มิติ จึงทำให้เกิดมิติของเวลาและมิติของผลงานมากยิ่งขึ้น

วิเคราะห์ปัญหาของการสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์นั้น ทางด้านระบบความคิด ยังไม่ค่อยมีความชัดเจนเท่าที่ควรนัก เพราะขาดประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อเนื้อหา เรื่องราว ส่วนข้อมูลที่น่ามาสนับสนุนความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลนั้นก็ยังมีน้ำหนักไม่มากพอ ส่วนใหญ่เป็นการตั้งต้นจากความรู้สึก และความต้องการจากภายในมากกว่า อีกทั้งสัญลักษณ์ที่เลือกนำมาใช้ยังคงเสมือนว่าจับแพะชนแกะ ยังไม่มีชั้นเชิงหรือยังไม่มี ความแยกแยะมากนัก จึงเกิดเป็นความหละหลวมของการคัดกรองความคิดก่อนที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หากขาดองค์

ความรู้เข้ามาพิจารณาประกอบ ย่อมเกิดความผิดพลาด คลาดเคลื่อนจากจุดมุ่งหมายได้คดง่าย แต่ทางกลับกันก็กลายเป็นข้อดีบ้าง ในเรื่องของการถ่ายทอดความรู้สึกภาวะไร้สำนึก เจือปนออกมากับการแสดงออก เป็นเสมือนตัวความรู้สึกที่แท้จริงในส่วนลึกของจิตใจข้าพเจ้า ที่ไม่สามารถอธิบายให้คำตอบได้ จนนำไปสู่การวิเคราะห์ หาเหตุผลถึงการแสดงออกดังกล่าว

ภาพที่ 13 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความหลงและความจริง หมายเลข 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพที่ 14 ภาพผลงานก่อนนิทรรศน์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพที่ 15 ภาพผลงานก่อนวิธานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน มาษาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน มาษาแห่งเวลาระหว่าง ความหลงและความจริง หมายเลข 4

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 5

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความหลงและความจริง หมายเลข 6

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 150 ซม.

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน ปรัชญาแห่งชีวิต

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 100 ซม.

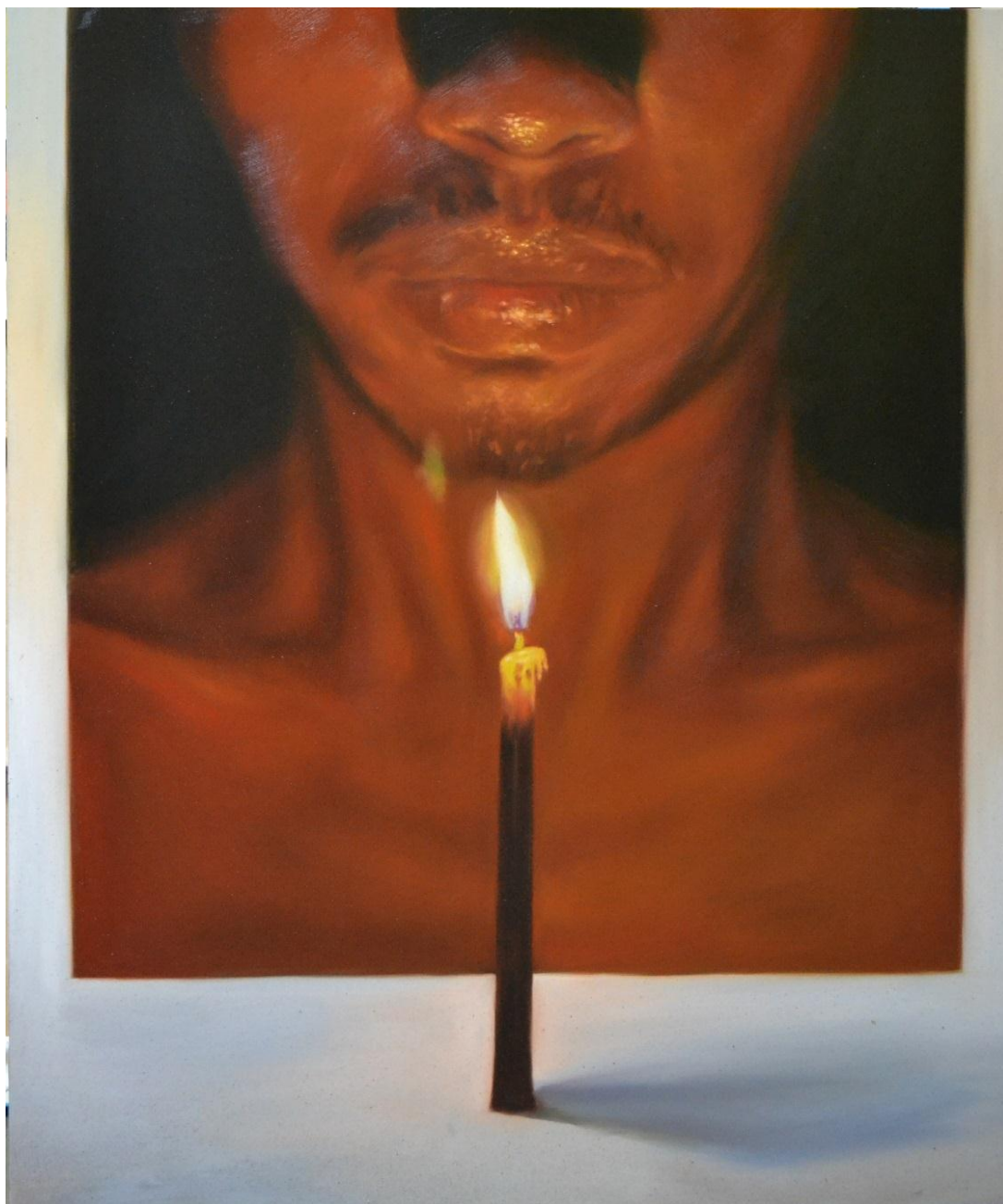

ภาพที่ 20 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน จิต - สัจจะ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 120 ซม.

ภาพที่ 21 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน ปรัชญาแห่งจิต

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120x100 ซม.

ระยะที่ 2 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์เป็นการสรุปทางความคิด รูปแบบทางศิลปะ เทคนิค วิธีการค้นคว้าทดลอง ที่มีความสืบเนื่องพัฒนาการมาจากการสร้างสรรค์ในระยะก่อนหน้า และจนตลอดระยะเวลาของการศึกษา ผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าวถูก วิเคราะห์ สังเคราะห์ อย่างมีระเบียบเป็นขั้นตอน ผนวกกับการรวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง นำมาสนับสนุนให้เกิดความชัดเจนเหมาะสม ปัญหาข้อบกพร่องที่ประสบมาตลอดระยะเวลาของการสร้างสรรค์ ได้ถูกปรับปรุง แก้ไข เพื่อลดข้อผิดพลาดเท่าที่จะทำได้ อีกทั้งยังเป็นการยืนยันถึงเจตนา และวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์อย่างแท้จริง ที่เป็นการพยายามนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

หากจะกล่าวถึงโครงการ “มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง” ได้ถูกการกลั่นกรองทางความคิด หาเหตุผลที่สัมพันธ์ เกี่ยวเนื่องกันมาประกอบสนับสนุน ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ วิจัยมาพอสมควร เพราะพัฒนาการทางศิลปะของข้าพเจ้า เดินทางมาควบคู่กับประสบการณ์เสมอ ล้วนเกิดจากการลองผิด ลองถูก หาจุดเหมาะสม ลงตัว ในทุกขั้นตอนของการสร้างสรรค์นั้น นับว่ามีความสำคัญตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงการเกิดผลงานสร้างสรรค์ที่เป็นรูปธรรมขึ้นมา เทคนิค วิธีการที่ทดลองแสวงหามาใช้กับการสร้างสรรค์ผลงาน ก็เป็นการผสมผสาน ค้นหาความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งนอกเหนือจากรูปแบบทางศิลปะที่เป็นวิถีแนวทางเฉพาะตัวแล้ว เทคนิค วิธีการก็นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

ภาพคน ใบหน้าคนที่ปรากฏในผลงานสร้างแรงขับเคลื่อนเป็นส่วนสำคัญ แสดงถึงเนื้อหาหลักภายในผลงานที่สร้างสรรค์ บอกเล่า แทนค่าถึงความเป็นไปของภาวะจิต นามธรรมภายใน ที่ส่งผ่านออกมาโดยอากัปกริยา ภาษากาย ให้มีความหมาย อย่างสอดคล้องกันกับสาระที่นำเสนอ การเลือกถ่ายทอดภาพลักษณ์ของใบหน้าคนแบบเหมือนจริงนั้นเพื่อให้ความเป็นปัจเจกบุคคลชัดเจน สามารถทำหน้าที่ในการสื่อความทางสัญลักษณ์ร่วมกับส่วนอื่นๆ ในผลงาน ประสานกลมกลืน ลดความซับซ้อนของการถอดรหัส ดีความ เพราะการวางองค์ประกอบทางศิลปะบางครั้งทำให้สัญลักษณ์สื่อความหมายในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า อยู่ในลักษณะแยกส่วน กระจายตัวเป็นจุดๆ ตามตำแหน่งลดหลั่นความสำคัญกันไป ตามประสบการณ์ส่วนตัวและทฤษฎีทางศิลปะควบคุมให้เกิดเป็นเอกภาพ (Unity) ทางความคิด

สัญลักษณ์ (Symbolic) ที่ใช้ในการสร้างสรรค์อ้างอิง เทียบเคียงจากวัตถุจริงรอบตัวทั่วไป สารระความสำคัญคือ เป็นตัวบอกกล่าว แทนค่า เปรียบเสมือนสารที่ส่งความหมายออกมา ทั้งทางตรงแบบตามจริงที่เข้าใจยอมรับกันโดยสากล และสัญลักษณ์ยังถูกบิดเบือนเปลี่ยนแปลงความหมายให้สอดคล้องผสานกับเนื้อหาส่วนตัว ในบางครั้งยังเป็นการสร้างนัยทางภาษาใหม่ขัดแย้งทำลายความหมายเดิม เพื่อสร้างผลปรากฏการณ์ทางศิลปะตามเจตนา ความต้องการของผู้สร้างสรรค์เอง คดอยู่ภายใต้หลักเหตุผล ความจริง แต่มีใค้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง สัญลักษณ์ยังเปิดประตูประสบการณ์ เชื่อมโยงผู้สร้างสรรค์กับคนดูเข้าด้วยกันสามารถจินตนาการร่วมกันภายใต้กรอบของความคิดที่ถูกกำหนดจัดวางไว้อย่างมีแบบแผน

ลักษณะเฉพาะทางอัตลักษณ์ (Identity) ที่สร้างหล่อหลอมตัวข้าพเจ้ามานั้น นับว่ามีผลโดยตรงกับทัศนคติ มุมมองที่มีต่อชีวิตของข้าพเจ้า ความพยายามเรียนรู้ มองให้เห็นถึงความเป็นจริง ชิมซับ สังเกตการณ์ ความเปลี่ยนแปลง ปัญหาต่างๆ เป็นช่วงเวลาของการมองย้อนกลับ ทำความรู้จักตัวตน พิจารณาตรวจสอบภาวะภายใน ในฐานะที่เราเป็นผู้สร้างสรรค์ เพราะการสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้านั้น มิได้มีเส้นกั้นแบ่งกั้นระหว่างชีวิตกับความเป็นจริง แต่กลับมีความสัมพันธ์สอดคล้องประสานกัน

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

“มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง” ความจริง กล่าวถึง เรื่องของสัจจะของเวลา อายุไข ความจริงแท้ ความเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตต่างๆ หรือแม้กระทั่งวัตถุสิ่งของ ที่ไม่มีชีวิตก็ตาม ทั้งหมดทั้งหมดเหล่านี้ล้วนมีเวลาในตัวของมันทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนมีเวลา มีวันสลายด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นเวลาในอดีต ปัจจุบัน หรือแม้แต่อนาคต จึงเกิดเป็นเวลาของความลวง กล่าวคือ เป็นเวลาที่ซ้อนทับกันระหว่าง

1. สิ่งที่เกิดขึ้นผ่านมา (อดีต) ส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ในอนาคต
2. สิ่งที่กำลังเกิด (ปัจจุบัน) มีผลพวงมาจากอดีตและส่งผลไปยังอนาคต
3. สิ่งที่ยังไม่เกิด (อนาคต) เกิดจากผลของอดีตและปัจจุบัน ซึ่งเวลาต่างๆเหล่านี้ล้วน

แฝงไปด้วยปรัชญาในการดำรงชีวิตของมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น สืบเนื่องเชื่อมโยงกันโดยไม่มีวันจบ

วิเคราะห์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ถึงแม้ว่ามีความชัดเจน มีเจตนาทางความคิดหลัก มองเห็นเป้าหมายอยู่บ้าง แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องในเรื่องของประสบการณ์ ความรู้ของข้าพเจ้า ที่เลือก สัญลักษณ์แทนค่า สื่อความหมาย ความคิดเห็นส่วนตัว แรงบันดาลใจ สร้างสรรค์แสดงออกเป็น ผลงานจิตรกรรมที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ คนดูส่วนหนึ่งตั้งคำถาม ไม่เข้าใจเจตนา มองร่วมกับ ผู้สร้างสรรค์ไม่ออก เกิดเป็นระยะที่ทิ้งห่างกันระหว่างผู้ชม แสดงให้เห็นว่าไม่ประสบความสำเร็จ มากนัก ในแง่ของสารที่ส่งมายังผู้เสพผลงานศิลปะของข้าพเจ้า การสร้างสรรค์คงมีใช่แค่ความต้องการของข้าพเจ้าเพียงอย่างเดียว โดยหาประโยชน์แก่สาธารณชนมิได้เลย ปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ปรับปรุง อาจจะต้องเลือกใช้ สัญลักษณ์ที่มีความหมายซับซ้อนไม่มากนัก และอาศัยทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์มาช่วยในการวิเคราะห์ หาเหตุผล ตลอดจนการตีความ การสื่อ ความ อันจะช่วยให้เกิดการพัฒนาผลงานอย่างมีทิศทางและจุดหมาย แต่ถึงอย่างไรก็ตามในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น ไม่มีวันสิ้นสุด และไม่มีผลงานชิ้นไหนที่ดีที่สุด เมื่อได้ชื่อว่าเป็นผู้สร้าง สรรค์แล้ว ก็ยังคงต้องพัฒนาผลงานกันต่อไป

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ผลงาน “ความงามในความลวง หมายเลข 1” (ภาพที่ 14) เป็นผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1 แสดงถึงความงามที่ไม่จริงยั่งยืน ข้าพเจ้าใช้ภาพถ่ายเพื่อสื่อถึงการหยุดเวลา เอาไว้ ณ ขณะช่วงเวลานั้น และอีกนัยหนึ่งก็ผสมผสานสิ่งที่เป็นธรรมชาติ ที่ยังสามารถจับต้องได้ลง ไป เพื่อเชื่อมโยงภาวะเวลาของทั้งสองเวลาเอาไว้ด้วยกัน สัญลักษณ์ต่างๆถูกนำมาใช้ ภาพถ่ายหญิง สาวที่กำลังยิ้มมุมปาก สวมชุดสีดำ ใบหน้าแฝงด้วยอารมณ์อันท้าทายในหลักของสัจจะ ในมือกำ ดอกไม้สีสดเอาไว้อย่างทะนุถนอม เปรียบเสมือนดังความงามที่กำลังงามอย่างเต็มที่ แต่แท้จริงแล้ว หารู้ไม่ว่าตัวตนจริงๆของสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ไม่สามารถหยุดเวลาเอาไว้ได้เหมือนดังภาพถ่าย ทุก สิ่งทุกอย่างล้วนเป็นไปตามกาลเวลา

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ผลงาน “ความงามในความลวง หมายเลข 2” (ภาพที่ 15) เป็นผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2 การไม่ตระหนักรู้ถึงสังขารมถึงการเกิดขึ้นมาและจากไป เป็นภาวะที่ซ่อนเร้น อยู่ภายใน ผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึง เวลาของทุกสรรพสิ่งที่กำลังดำเนินไปจนถึงวันร่วงโรย ภาพ ใบหน้าหญิงสาวเหม่อลอย ไม่ตระหนัก ไม่ใส่ใจในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ตรงหน้า กาลเวลาที่กำลัง

ดำเนินไปถูกนำเสนอผ่านภาพถ่ายที่ถูกกริดเป็นเส้นโค้ง จัดเรียงให้ไม่เข้าที่เข้าทาง เสมือนวงล้อที่หมุนไม่มีวันจบสิ้น เฉกเช่นเดียวกับชีวิตที่กำลังดำเนินไปในทุกๆวัน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผลงาน “ความงามในความลวง หมายเลข 3” (ภาพที่ 16) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าทดลองเปลี่ยนโทนสีโดยรวมให้สว่างขึ้น เพื่อสื่อถึงความหวัง ความฝัน และเพื่อให้สอดคล้องกับภาพหญิงสาวในท่วงท่าเหมือนกำลังหยอกล้ออยู่กับผีเสื้อ ผีเสื้อสีเหลืองสดกับผีเสื้อสีขาวที่กำลังบิน เปรียบเสมือนสิ่งมีชีวิตที่กำลังดำเนินไปกับสิ่งที่อยู่ในจินตนาการที่เราจะคิดให้มันเป็นไปตามความคิดของเราอยู่เสมอ ถึงสิ่งที่เราเห็นจะมีชีวิต มีความงามและสามารถจับต้องได้ แต่ก็คงสูญเสียความงามที่เราต้องการให้เป็นอย่างที่เราคิดไม่ได้

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ผลงาน “ความงามในความลวง หมายเลข 4” (ภาพที่ 17) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 ในผลงานครั้งนี้ข้าพเจ้าลดทอนความเป็นใบหน้าคนลงไป สื่อแสดงแค่รูปถ่ายมือและแขนทั้งสองข้างที่กำลังกำดอกไม้สีแดงอันมีหนามที่แหลมคมสามารถทิ่มแทงมือเราได้ทุกเมื่อ

สัญลักษณ์ที่แสดงออกมา ร่วมกับกระบวนการคิดต่างๆ สะท้อนถึงภาวะความงาม ความร่วงโรย ความไม่จริงยั่งยืน ในชีวิตของมนุษย์ พื้นที่ภายในผลงานถูกสร้างขึ้นระหว่างภาพถ่ายกับสิ่งที่กำลังดำเนินไปในปัจจุบัน เพื่อมาแสดงนัยของการทับซ้อนของช่วงเวลาแสดงถึงความงามที่เสื่อมสลายลงไปในทุกวัน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ผลงาน “จริง” (ภาพที่ 18) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5 ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ดึงเอาสัญลักษณ์ของบุคคลกลับมาใช้อีกครั้ง มีการจัดแสงให้ดูมีอารมณ์ ความรู้สึกมากขึ้น ภาพหญิงสาวใบหน้าแสดงอารมณ์นิ่งสงบ ในบรรยากาศของแสงที่มีความหวัง สายตามองไปยังวัตถุที่ถืออยู่ในมือ เสมือนดัง พินิจพิจารณาถึงความเสื่อมสลาย ซึ่งมีเพียงสังขารเท่านั้นที่เป็นความจริงแท้แน่นอน

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ผลงาน “เสียงเรียกแห่งมายา” (ภาพที่ 19) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6 การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเดินทางมาเป็นระยะเวลาหนึ่งพอสมควร ได้ทดลองจินตนาการหาวิธีการจัดการกับต้นแบบและกระบวนการทางความคิด ค้นหาสัญลักษณ์ต่างๆ ให้มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ มาใช้เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการความหมายบางอย่าง ถูกกลายสภาพใหม่ตามวัตถุประสงค์ ที่สอดคล้องส่งเสริม เพิ่มความหนักแน่นของเนื้อหา การแสดงออกทางจิตรกรรม ด้วยรูปแบบทางศิลปะแบบเหมือนจริง การคัดสรรจะต้องมีเหตุผลมาสนับสนุน รองรับ เพราะสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏขึ้นมาในผลงานล้วนแล้วมีความหมายทั้งสิ้น มิได้เกิดขึ้นมาอย่างไรเหตุผล ในผลงานนี้ ภาพบุคคลที่ถูกปิดตาด้วยผ้าสีดำ เหมือนรับฟังอะไรบางอย่าง นักสืบสอดสะดูดา ถูกจัดวางองค์ประกอบไว้ได้ข้างแสดงกิริยาเหมือนกำลังตีกัน เปรียบเสมือนการพยายามปกปิดความงามในตัวของมัน เมื่อสัญลักษณ์ทั้งสองสิ่งนี้ผสานรวมกันแสดงนัยของสังขธรรมบางอย่างในชีวิต ที่บางครั้งเราไม่สามารถบังคับให้ทุกอย่างเป็นไปอย่างที่เราคิดได้ทั้งหมด แต่มนุษย์เราก็พยายามค้นหาวิธีการรับรู้หรือกระทำอะไรบางอย่างเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ ในที่นี้กล่าวถึงสิ่งที่มีความงามที่กำลังตีกัน ใกล้ตาย

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ผลงาน “โรย” (ภาพที่ 20) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7 ผลงานแสดงออกถึงการเสื่อมสลายไปของทุกสรรพสิ่ง การตระหนักรู้ ต่อสิ่งที่กำลังดำเนินไป เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็น พิจารณาได้ตามหลักความเป็นจริง ซึ่งคำสอนของศาสนาพุทธแสดงสังขธรรมดังกล่าวไว้ในเรื่องไตรลักษณ์ เรื่องราวนี้ถูกถ่ายทอดผ่านภาพหญิงสาวในชุดสีแดงที่กำลังมองเห็นสังขธรรมบางอย่างของชีวิต ภาพเขียนฝาผนังที่กำลังแตกร้าว ลอกล่อน เปรียบเสมือนว่า ไม่ว่าของที่มีความแข็งแรงทนทานแค่ไหน สักวันก็จะร่วงโรยเสื่อมสลายไป

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ผลงาน “ความฝันแห่งมายา” (ภาพที่ 21) เป็นผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8 สิ่งต่างๆ ที่ประกอบกันอยู่ในผลงานสร้างสรรค์ ได้แรงบันดาลใจจากการคิดฝัน จินตนาการต่อยอดมา ผลงานที่ปรากฏจึงแตกต่างไปจากสิ่งที่เป็นจริงใช้จินตนาการเข้าไปผสมผสานอย่างเต็มที่ จินตนาการที่มีต่อสังขธรรมของชีวิตเป็นแรงบันดาลใจต่อการค้นหารูปแบบ ลักษณะเฉพาะ ความ เป็นเอกลักษณ์ส่วนตัว เพราะมีเนื้อหาหลักที่ครอบคลุมไว้ไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อน กระจายทาง

ความคิด ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าพยายามสกัด คงเหลือแต่ปรัชญาที่เกี่ยวข้องในชีวิตมนุษย์ เพื่อการสื่อความหมายให้มีความชัดเจนมากที่สุด แตกต่างจากผลงานชิ้นก่อนๆ ที่ยึดติดหลักของการมีอยู่และเกิดขึ้นจริง เกิดปัญหาคือความอัดอั้นทางความคิดที่จะต้องการแสดงออก ทำให้ผลงานขาดจินตนาการ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 8 เห็นได้ถึงการลดทอนความจริงลงไป เพิ่มเติมสัญลักษณ์ทางความคิดเข้าไปให้มากขึ้น การจัดวางองค์ประกอบของสัญลักษณ์ที่ในความเป็นจริงนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้ การลดและเพิ่มความสำคัญต่อสัญลักษณ์ที่มีอยู่ในภาพนั้นยังเป็นการเน้นจินตนาการ เพื่อบอกกล่าวบางสิ่งบางอย่างกับคนดู ภาพหญิงสาวในชุดดำนั่งก้มหน้าเฝ้ามองจินตนาการของตนเองต่อสิ่งที่ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ในหลักของความเป็นจริง เทียบเคียงกับแก้วที่วางอยู่ด้านข้างซึ่งมีน้ำล้นไหลออกมา เสมือนความหวังที่มีต่อการดำรงอยู่ของชีวิต

ภาพที่ 22 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 150 ซม.

ภาพที่ 23 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 150 ซม.

ภาพที่ 24 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 170 ซม.

ภาพที่ 25 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 4

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 110 ซม.

ภาพที่ 26 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน จีรัง

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 170 ซม.

ภาพที่ 27 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน เสียงเรียกแห่งมายา

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 170 ซม.

ภาพที่ 28 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน โรย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 120 ซม.

ภาพที่ 29 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน ความฝันแห่งมาชา

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 120 ซม.

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษางานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “มายาภาพแห่งเวลาระหว่าง ความหลงและความจริง” เป็นการศึกษาถึงกระบวนการสร้างสรรค์ทางด้านรูปแบบ เนื้อหา เทคนิควิธีการ เพื่อแสดงจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในช่วงเวลาหนึ่งอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยมีการรวบรวมข้อมูล องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สนับสนุนอ้างอิง ประกอบกับหลักการทางทัศนศิลป์ใช้สื่อความหมาย ความรู้สึกทัศนคติส่วนตัว มีต่อเหตุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะจิตใจของคน นำมาซึ่งการแทนความค่าสื่อความหมายด้วยสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้ากำหนด และสร้างสรรค์ขึ้นมาตามประสบการณ์ทางศิลปะ อย่างมีขอบเขต

ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้และทำความเข้าใจ สำนวญเจตนา วัตถุประสงค์แห่งการสร้างสรรค์ ผลลัพธ์ในเบื้องต้นคือความเข้าใจรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น ยังสามารถขยายความรู้ความเข้าใจออกไปสู่บุคคลอื่นทั่วไป โดยอาศัยการสร้างสรรค์ทางศิลปะเป็นสื่อกลางที่แสดงถึงเนื้อหาใจความด้วยการสอดแทรกนัยยะ การแทนค่าด้วยสัญลักษณ์ทางความคิด กระตุ้นการรับรู้เพื่อเกิดความคิด มีความเข้าใจที่เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคของชีวิต ตลอดจนสามารถเข้าถึง “สัจจะ” ตื้นรู้ เข้าใจความเป็นจริงของ “เวลา” สร้างคุณภาพ ทำให้ชีวิตพัฒนาอย่างมีเอกภาพอย่างที่ควรจะเป็น

จากการสร้างสรรค์ ยังแสดงให้เห็นถึงวิถีทางการพัฒนาผลงานศิลปะ ผสานกับวิถีคิดที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับการเลือกรูปแบบทางศิลปะ นอกจากภาพใบหน้าบุคคลที่นำมาเป็นภาพต้นแบบแล้ว ยังรวมถึงการเลือกสัญลักษณ์ที่เหมาะสม นำมาใช้เป็นสื่อในการแสดงออก ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งทางจิตรกรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่งของข้าพเจ้า เพื่อสื่อสารความหมาย ความต้องการออกไปสู่บุคคลทั่วไป โดยมุ่งหวังว่าการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและผู้สนใจทางด้านศิลปะต่อไป

รายการอ้างอิง

- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุต โท). **พุทธธรรม ฉบับเติม**. กรุงเทพมหานคร: ชรรรมสภา, 2545.
- พุทธทาสภิกขุ. **ความลับของชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: ชรรรมสภา, 2542.
- _____ . **คู่มือมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร: ชรรรมสภา, 2542.
- ยศ สันตสมบัติ. **ปรออยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- วอลเตอร์ ซูเรียน. **Fantastic Art**. เชียงใหม่: เดอะเกรทไฟน์อาร์ท, 2552.
- แสงจันทร์งาม. **พุทธศาสนาวិทยา**. กรุงเทพมหานคร: สร้างสรรค์บุ๊คส์, 2544.
- Art Bangkok. **ปรัชญา**. เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.artbangkok.com/ปรัชญา>
- Fine art. **ศิลปะแนวเหมือนจริง**. เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.fineart.cmu.ac.th>
- Flashfly. **เทคนิคถ่ายภาพ**. เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.flashfly.net>
- Illusions Point. **Painter-Painting**. เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.Illusions point.com>
- Manager. **สองครูสองคม**. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th>
- OKnation. **ความแตกต่างระหว่างรูปธรรมและนามธรรม**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/833200A11>
- Pinterest. **Dali Lama**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://pinterest.com/LovejoyCreation/portraits-chuck-close>
- Thaiware. **กาลเวลา**. เข้าถึงเมื่อ 5 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiware.com>
- Wikimedia. **I lock my door upon myself**. เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก [http:// commons.wikimedia.org/wiki/File:Fernand Khnopff – I lock my door upon myself.jpeg](http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Fernand_Khnopff_-_I_lock_my_door_upon_myself.jpeg)
- Wikipedia. **ปรัชญา**. เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ปรัชญา>

ภาคผนวก

รายละเอียดของผลงาน

ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์

1. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 1 ขนาด 180 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
2. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 2 ขนาด 180 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
3. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 3 ขนาด 180 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
4. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 4 ขนาด 180 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
5. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 5 ขนาด 180 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
6. ชื่อผลงาน มายาแห่งเวลาระหว่าง ความลวงและความจริง หมายเลข 6 ขนาด 170 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
7. ชื่อผลงาน ปรัชญาแห่งชีวิต ขนาด 120 x 100 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
8. ชื่อผลงาน จิต – สัจจะ ขนาด 100 x 120 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
9. ชื่อผลงาน ปรัชญาแห่งจิต ขนาด 120 x 100 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

- 1.ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 1 ขนาด 200 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 2.ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 2 ขนาด 200 x 150 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 3.ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 3 ขนาด 140 x 170 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 4.ชื่อผลงาน ความงามในความลวง หมายเลข 4 ขนาด 140 x 110 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 5.ชื่อผลงาน จีรัง ขนาด 200 x 170 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 6.ชื่อผลงาน เสียงเรียกแห่งมายา ขนาด 140 x 170 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 7.ชื่อผลงาน โรย ขนาด 170 x 120 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558
- 8.ชื่อผลงาน ความฝันแห่งมายา ขนาด 170 x 120 ซม.
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง พ.ศ. 2558

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สกล เต่ากล้า
เกิด	21 พฤศจิกายน 2531
ที่อยู่	145 หมู่ 1 ต.วังห้ว อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี 72140
โทรศัพท์	089-7420042
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2543	โรงเรียนบ้านตลาดวังห้ว
พ.ศ.2546	โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม
พ.ศ.2550	วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
พ.ศ.2555	สำเร็จการศึกษา ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ.2556	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เกียรติประวัติ	
พ.ศ. 2549	ได้รับทุนการศึกษาที่มีผลการเรียนดีเด่น วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2550	ได้รับเลือกเป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย ของการแสดงผลงาน งานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี รางวัลที่ดีเด่น สาขาวิชาวาดเส้น ของการแสดงผลงานนักศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี รางวัลที่ 2 ในโครงการ ประกวดวาดเส้น ครั้งที่ 2 วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี รางวัลชมเชย ประกวดโครงการ ส่งเสริมศิลป์ป็นรุ่นเยาว์ สาขาการเขียน Story board

- พ.ศ. 2551 รางวัลชมเชย สาขาวิชาศิลปะไทย ของการแสดงผลงานนักศึกษา
วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
- พ.ศ. 2553 รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 โครงการประกวดจิตรกรรมเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์เกี่ยวกับช่างไทย
ได้รับเลือกเขียนภาพประกอบปฏิทิน โครงการ “ความสุขของการให้”
ของบริษัทศรีอยุธยาประกันภัย
- พ.ศ. 2554 รางวัลดีเด่น การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย “พานาโซนิค” ครั้งที่ 13
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
- พ.ศ. 2555 รางวัลชมเชย ในการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน
ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
- พ.ศ. 2556 รางวัลเหรียญทองแดง การประกวดนิทรรศการศิลปกรรมเด็กและเยาวชน
แห่งชาติ ครั้งที่ 8 ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
- พ.ศ. 2557 เข้าร่วม โครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ประจำปี
2557 ณ บ้านค่านางแล จังหวัดเชียงราย รุ่นที่ 5
- พ.ศ. 2558 รางวัลดีเด่น การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย “พานาโซนิค” ครั้งที่ 17
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
- ประวัติการแสดงผลงาน
นิทรรศการเดี่ยว
- พ.ศ. 2557 นิทรรศการ “มายาภาพของสังขาร (Illusion of Human body)
ณ People ' s Gallery หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
- นิทรรศการอื่นๆ
- พ.ศ. 2550 ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรม “ลิจิตสาทิสลักษณ์” เทิดพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในมหามงคล เฉลิมพระชนม์พรรษา
80 พรรษา คณาจารย์ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี

- พ.ศ. 2551 ร่วมแสดงนิทรรศการ ผลงานผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์
สุพรรณบุรี ณ หอศิลป์ กล้วยแมน
- พ.ศ.2552 ร่วมแสดงนิทรรศการ ภาพพิมพ์ “ภาพพิมพ์เพื่อคุณ Print for u”
ณ หอศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
(PSG Art Gallery)
ร่วมแสดงนิทรรศการ “แต้มตีกีสวย ด้วยใจสีใส ให้โลกสีเขียว”
- พ.ศ. 2554 ร่วมแสดงนิทรรศการ “ภาพลวงตาแห่งความสุข” โดยกลุ่มArt 65
(Painting) นักศึกษาชั้นปีที่4คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์ แอด บอง แกลเลอรี
- พ.ศ. 2555 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะของนักศึกษาเนื่องในวัน “ศิลป์ พีระศรี”
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมนำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต (โตชิบา) ครั้งที่ 24
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
- พ.ศ. 2556 การแสดงงานศิลปกรรม ของศิษย์เก่า วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
จากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ม.ศิลปากร
ณ หอศิลป์กล้วยแมน
ร่วมแสดงนิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัย “พานาโซนิก” ครั้งที่ 15
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 30
ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมนำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต (โตชิบา) ครั้งที่ 25
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม และการประกวดภาพจิตรกรรมของ
มูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในหัวข้อ จินตภาพและความ
บันดาลใจจาก “ข้าว” และ “ข้าวคือชีวิต”
ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมโครงการประกวดภาพวาด UOB
Painting of the year ครั้งที่ 4

- พ.ศ. 2557 ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมนำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต (โตชิบา) ครั้งที่ 26
 ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า
 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมโครงการประกวดภาพวาด UOB
 Painting of the year ครั้งที่ 5
- พ.ศ. 2558 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่30 ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพมหานคร
 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะเฉลิมพระเกียรติ โครงการ “คำพ่อสอน”
 โรงเรียนพระดาบส จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ HOF ART SPACE
 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมโครงการประกวดภาพวาด UOB
 Painting of the year ครั้งที่ 6
 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะเพื่อพ่อของแผ่นดิน “กษัตริย์ เกษตร ศิลปะ”
 ณ พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

